червень-липень 2006
June-July 2006

ПРОМІНЬ

Promin

НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ...

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXVI ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ Ч.6
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеновія Саковська
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щербліок
Іванна Дженис
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXVI JUNE-JULY No.6

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zenovia Sakowsky
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Joanna Dzenik
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

Зміст Contents

2 Олена Теліга.....Olena Teliha
3 Чорнобиль.....Chornobyl
8 Духовість.....Spirituality
10 Життя і культура.....Life & Culture
12 Поезія.....Poetry
14 Нашим найменшим.....For Our Children
16 Жіночі постаті.....Women of Influence
17 Вісті з централі.....News from the National Office
18 Громадська хроніка.....Community Events
34 Квіти незабутнім.....In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580
(logo from http:/www.canadianheritage.gc.ca/logos)
Canada

Ілюстрація передної обкладинки-
С. Карафи-Корбут

Front cover illustration -
S. Karafy-Korbut

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
11024-82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada T6G 0T2
Telephone: 780-467-2578 Fax: 780-467-1412
bosakows@telusplanet.net

Редакційна Editorial

Слава Ісусу Христу!

Літо, це час відпочинку, родинних зустрічей і особистого відживлення, фізичного і духового. В додатку до теплого сонця і пахучих квітів літо дає нам нагоду брати активну участь в різних фестивалях і здвигах, які відбуваються по наших громадах і літніх оселях.

Тут наша молодь має нагоду навчатися або представляти нашу багату українську культуру - мистецтво, музику, пісню, танець і слово. В додатку, участь в цих імпрезах справляє чудову нагоду для вироблення знайомоства з молоддю інших околиць, що часто залишається на ціле життя

Це також час на рефлекції, та аналізи різних громадських і особистих обов'язків і проєктів, які потребують нашої участи і опіки.

В літі також припадає Канадське свято "День Канади" в якому ми як горожани беремо активну участь. В цьому числі журналу подаємо деякі цікаві інформації відносно цього свята.

Отож користаймо із літнього сезону, щоб з повною енергією та відсвіженою охотою приступати до нового сезону праці при наших організаціях і нашої церкви.

Бажаю всім Вам спокійного, веселого і радісного відпочинку.

Орися Сушко

All year, we have been called to remember the nuclear disaster which occurred at Chornobyl 20 years ago. The bungled systems test in April 1986 created the worst nuclear explosion known to mankind, in our very own homeland, which has already known such strife and turmoil in the last century. The radioactive molecules lingering in the air carry unknown effects, many of which are seen in the birth defects and cancers still suffered by affected children today.

As Andrew Gregorovich notes in his article beginning on page 3, "Chornobyl was also the catalyst and major factor awakening the captive nations in the USSR to struggle for their independence". Many deficiencies in health care and social systems were laid bare. The Children of Chornobyl Canadian Fund (CCCF) works diligently to address the myriad of problems which continue to arise as a result of the 1986 explosion, delivering a wide range of programs to needy and orphaned children in Ukraine. Twenty years later, when much of the world has forgotten about the worst nuclear explosion in history, when other natural disasters - Katrina, tsunami - have shifted our attention elsewhere, CCCF continues to help. They understand the far-reaching effects of the Chornobyl tragedy on the lives of children, and address some of the long-term concerns with a program whose aim is to stop and prevent sexual victimization among those (girls and boys) in or just out of Ukrainian orphanages. Orphans need the support of their extended family around the world to help them survive.

One final note..... Normally we would offer you July-August as a larger summer issue, but due to technical problems, we present this June-July issue to you, and will return to the next issue in August.

Blessed and joyful summer!

Оксана

Олена Теліга

100-річчя від дня народження

Указ про відзначення 100-ліття від дня народження Олени Теліги

Київ. УНІАН

Президент України Віктор ЮЩЕНКО підписав Указ про відзначення 100-ліття від дня народження Олени Теліги. Текст документу розміщенний на офіційній веб-сторінці голови держави.

Цим документом Кабінетові Міністрів України доручено утворити організаційний комітет та затвердити його персональний склад, а також - розробити та затвердити плян заходів з відзначення цієї річниці.

Зокрема, провести протягом липна - вересня 2006 року в населених пунктах, пов'язаних з життям і діяльністю Олени Теліги, її родини та соратників - учасників українського визвольного руху, урочистостей з участю представників органів влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій;

провести у вересні 2006 ролу в місті Києві науково-практичну конференцію, присвячену громадській діяльності та літературній творчості Олени Теліги, а також тематичні конференції, круглі столи, літературні читання в інших регіонах України;

створити документальний фільм про Олену Телігу, її родину та соратників; викарбувати та ввести в обіг ювілейну монети на відзнаку 100-річчя від дня народження Олени Теліги;

випустити в обіг поштову марку і коверту, присвячені 100 ліття від дня народження Олени Теліги та здійснити спеціяльне погашення поштової марки, також Кабінетові міністрів разом із Київською міською державною адміністрацією доручено вирішити питання щодо встановлення на будинку № 25/18 по вулиці Л. Толстого в місті Києві, в якому проживала Олена Теліга, меморіяльної дошки;

спорудження протягом 2006-2008 років на території Меморіяльного комплексу "Бабин Яр" у місті Києві пам'ятника Олені Теліги у місті Києві.

Окремо міністерству освіти і науки України доручено видати в серії "Шкільна бібліотека" твори Олени Теліги. Крім того, міністерству закордонних справ України, міністерству кульлтури і туризму України разом із Національною академією наук України президент доручув вивчити можливість увінчення пам'яті Олени Теліги, де вона проживала, та внести на розгляд уряду віповідні пропозиції.

В свою чергу, Державний комітет телебачення та радіомовлення України має забезпечити широке висвітлення заходів з відзначення 100-річчя від дня народження Олени Теліги.

Літо

Топчуть ноги радісно і стрункo
Сонні трави на вузькій межі.
В день такий -
віддатись поцілункам!
В день такий цілим
надхненням жить!

П'яним сонцем тіло налилося,
Тане й гнеться в ньому, мов свіча,
І тремтить схвильоване колосся,
Прихилившись до мого плеча.

В сотках мозку золотом прозорим
Мед думок розтоплених лежить,
А душа вклоняється просторам
І землі за світлу радість - жить!

І тягло мене вогнем спокус,
І за те, що замінить не сила -
Ні нащо - твоїх єдиних уст!

Олена Теліга

Chornobyl Nuclear Disaster

April 26, 1986

by Andrew Gregorovich
Reprinted with permission from
FORUM, No. 111, Spring 2006

Twenty years after the world's worst nuclear accident at Chornobyl Unit number 4 in Ukraine on Saturday, April 26, 1986 at 1:23 a.m., the disaster silently continues to claim its victims, especially children. The Chornobyl disaster, the worst in the history of nuclear power generation, has faded from the pages of the world's newspapers and has almost disappeared from the awareness of most of the world.

Only 31 victims were officially recorded by the Soviet government at the time of the accident and Moscow's attempt to cover up the disaster still affects the historical record of the event today. "A wave of disinformation swamped the Soviet press and then washed over the Western press," according to Academician Chernousenko, who was one of the few frank and outspoken experts to reveal the true impact of Chornobyl.

It seems that reliable information about the Chornobyl Atomic Power Station, located in northern Ukraine on the Pripyat River, is still not completely available today and accurate statistics are still controversial and difficult to confirm. However, Ukrainian government information provided in March 2006 is now probably the most reliable available.

In August 1977, work started building Chornobyl Nuclear Power Unit number 1. On February 21, 1979, the head of the KGB Soviet Secret Police, Iu. Andropov, reported that there were construction flaws and "poor quality" cement used when the Chornobyl Nuclear Power Plant was being built. There were four reactors producing 1000 megawatts or 4000 total. Chornobyl Units 5 and 6 were under construction.

The meltdown accident, which blew off the roof of the nuclear power station, was due to four main causes. There was a serious design flaw in the control rods of the Soviet designed RMBK-1000 graphite core reactors. A badly conceived "safety test" was the actual trigger which set off the disaster. Power was lowered to test whether in a local power failure the coasting turbo-generators could supply sufficient power to coolant water pumps until standby diesel generators started. There was a disregard for safety since the safety systems were all closed down. Another reason was that the operator staff was poorly trained and made mistakes in the operation of the facility.

It has been estimated that the radioactivity released in Chornobyl was 400 times that released by the atomic bomb dropped on Hiroshima in 1945.

On September 1, 1986, the Soviet government said that the Chornobyl staff was responsible for the accident (ignoring the flawed Soviet design) and on July 20, 1987, six men were tried in a Chornobyl court room for their responsibility in causing the accident. There were 17 people working in Chornobyl at the time of the accident, and two who were actually responsible. Speculation that the Soviet government might have intentionally caused the event has not been documented.

There were two explosions with the first at 1:23:58, which was a steam explosion, and the second was from the expansion of fuel vapor. They lifted the heavy concrete and metal pile cap which brought in a rush of air which reacted with the graphite to form carbon monoxide, which then ignited resulting in a reactor meltdown fire. Many tons of fuel containing plutonium and other radioactive materials exploded into the atmosphere out of the reactor along with graphite, caesium and iodine in the reactor fire. This burned for at least nine or twelve days, spewing millions or radioactive particles into the sky with debris sent one kilometer or two-thirds of a mile high.

Chornobyl, known as Chernobyl in Russian, above all hit northern Ukraine and Belarus as well as SW Russia. Most of the radioactive contamination in this area affected people, especially children, and a large area of fertile land. In Ukraine there were 2,218 villages and towns, including the towns of Chornobyl (20,000) and Pripyat (45,000) affected. According to Ukrainian government information in 2006, a total of about 2,500,000 people in Ukraine were affected by the Chornobyl accident.

The incredible spread of radioactive particles from the Chornobyl Nuclear Power Plant throughout Europe in serious amounts and in lesser amounts across the entire northern hemisphere, including the United States and Canada and then the entire world is astonishing. Especially in view of the fact that the Kremlin for almost three days thought they could keep it a secret from the world and cover up the accident.

Soviet leader Mikhail Gorbachev only addressed the issue of Chornobyl over two weeks later on a TV program on May 14. He said, "Good evening, comrades. All of you know there has been an incredible misfortune: the accident at the Chernobyl nuclear plant. It has painfully affected the Soviet people and shocked the international community. For the first time ever we have confronted in reality the sinister power of uncontrolled nuclear energy." When I met Gorbachev in the Kremlin in November 1989 during the visit of the Canadian Prime Minister, he offered no explanation for the 18-day delay.

It seems that the safety of its people was secondary in the minds of the Soviet bureaucrats in Moscow. It was the first few days of totalitarian silence and the Soviet insistence that no help was needed from the western world that resulted in the terrible consequences for millions of people.

On January 1, 2006, there were 2,594,071 people in Ukraine who are officially recorded by the Ukrainian government as suffering from the nuclear pollution created by Chornobyl. Another shocking statistic is that by March 2006 some 24% of the estimated 300,000 to 600,000 young men who were forced to work as "volunteers" or "liquidators" in 1986-87 liquidating the Chornobyl disaster and building the sarcophagus, have died. The USSR did not keep track of the volunteers so we don't know how many have died. In the period from 1987 to 2004, some 504,117 people have died in Ukraine from the effects of Chornobyl, according to the government of Ukraine.

There have been several nuclear power station incidents and some major accidents such as Windscale (United Kingdom, 1957), Kyshtym (Russian SFSR, 1958) and Three Mile Island (USA, 1979). However, the Chornobyl disaster surpasses them all in size and the impact it has had on Europe and the world. It became a very important factor politically, leading to the Declaration of Independence of Ukraine on August 24, 1991, which led to the end of the Soviet Union in December 1991.

Every nation in the world clearly has a responsibility to design and maintain safe nuclear reactors because radioactivity respects no national borders.

The reaction to Chornobyl by governments was very strong. Sweden was the first country to signal an alarm at 9:30 a.m. on Monday when the staff

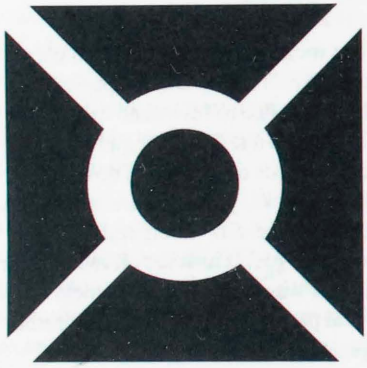

of the Forsmark Nuclear Power Plant measured a dangerous surge in radioactivity. At first they thought their own plant was the cause but then they discovered that it was coming from the south-east from the Soviet Union, and eventually Chornobyl some 800 miles away in Ukraine was pinpointed from wind patterns. Moscow had been silent about the accident for over two days.

Swedish diplomats in Moscow asked questions, but the Soviet government did not reply. Finally, almost 12 hours later at 9:02 p.m. on April 28, the Moscow TV news announced, in a very short four-sentence statement, that "an accident had occurred at the Chornobyl Nuclear Power Plant" with no details. On April 30, the Moscow newspaper *Prada* broke Soviet silence and announced the Chornobyl accident.

On Tuesday morning, several European governments asked Moscow for more information, but there was no response. At the same time, the Soviet government was secretly approaching Sweden, West Germany and the United Kingdom for advice on putting out a graphite fire in a nuclear reactor core. It took twelve days and 10,000 tons of sand, lead, clay and boron dropped from helicopters to diminish the fire which was pouring 150 million curies of radioactivity into the air. The helicopter pilots soon died from radiation and a dozen giant helicopters became so radioactive that they had to be abandoned with other radioactive trucks, cars and equipment in the Zone.

The Zone at first was a 20 kilometre (18 mile) radius circle with an area of about 1,000 square miles centered on Chornobyl/Pripyat which was emptied of 135,000 people, and is now closed. The Zone was later extended to a 30 kilometre radius of Chornobyl/Pripyat with 2,600 square kilometres, and is now an irregular area.

Chornobyl's dislocation of people is comparable to the Katrina disaster in New Orleans in 2005. Now only a few elderly people have returned to live in their old homes in the radioactive Zone, but no young people and no children are allowed to live there.

Some heroes emerged from the disaster, and among them are six firemen, including Viktor Kibenok and Volodymyr Pravyk, who sacrificed their lives in fighting the 100-foot high fire. American firefighters in New York State presented an award to the Ukrainian firemen in recognition of their courage. The American doctor Robert Gale of California operated with bone marrow transplants on 13 Chornobyl victims, most of whom

apparently still did not survive.

Prompt evacuation was necessary for the health of the local population. Communist officials rushed their own children away from the Chornobyl area and Kiev before anyone else knew what had happened. Some evacuation of population, probably Communist officials, from Chornobyl/Pripyat took place two days after the event, according to the Soviet government. Most Western sources say the evacuation took place only three days later. The risk of radioactivity affecting health is highest at the beginning and children's thyroid will become affected in the first few hours after a nuclear accident, and will probably lead to cancer.

The Prime Minister of Ukraine [at that time], Alexander Lyashko, said that on May 8, the authorities ordered the major part of the evacuation six days after the accident. According to Moscow's *Pravda* newspaper (May 6 and 19, 1986), some individuals panicked and at least seven were punished. This included three Communist Party members who were responsible for bungling the evacuation. On July 30, 1987, it was reported that three Russians, Chornobyl Director Viktor Bryukanov and deputies Nikolai Fomin and Anatoly Dyatlov were brought to trial and "were found guilty of gross violation of safety regulations which led to the explosion". In fact, Chornobyl, like all nuclear reactors in Ukraine, was under the direction of the central administration of Minenergo, the USSR Ministry of Power and Electrification in Moscow. It was an order from Moscow that led to a safety experiment involving the shutting down of safety systems to make a test.

The first radioactive cloud went one kilometre or two-thirds of a mile high into the atmosphere and winds blew it northwest away from Ukraine, toward Sweden and northeast into Belarus, which was the worst affected, and Russia. It was Kiev's good fortune that the wind carried the radioactive cloud away at first rather than directly to the UKrainian capital and its almost three million population, as it did when it was weaker several days later. In September 1987 when I visited Kiev, my taxi driver had a Geiger counter to measure radioactivity, and when he stuck it out the car window, it reacted, clicking away. However, by that time, the American government had announced that the radioactivity in Kiev was so low that it was not a hazard to the health of people.

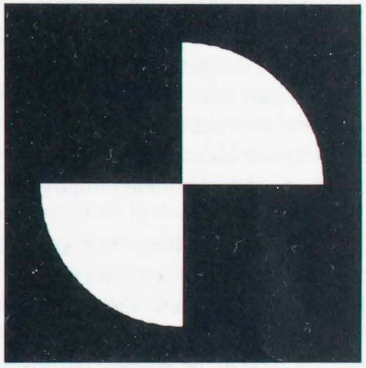

British scientists in the May 2000 *Nature* science magazine reported that the contamination of cesium 137 is taking the environment 100 times longer to rid itself of pollution than early estimates thought. There are sheep farms in Britain today that will have restrictions for 30 years until 2016 after the accident because of contamination.

Ukrainian Communist Party leader Volodymyr Shcherbitsky visited the Chornobyl area on Friday, May 2. Shcherbitsky survived the Chornobyl crisis and was not criticized by the Western press as was Gorbachev for his long 18-day delay in speaking publicly on Moscow television about the Chornobyl disaster finally on May 14.

The Soviet government was very slow to warn its citizens of the precautions they should take: keep children and pregnant women indoors, avoid fresh vegetables and milk, don't drink rain water and wash your clothes and shoes every time you come into your home from outdoors. Poland immediately distributed iodine tablets to children to protect them from thyroid cancer. Finally, on May 6, eleven days late, Kiev radio warned it audience not to eat leafy vegetables and to stay indoors as much as possible.

However, the terrible nuclear accident did not interfere with the May Day parades held on May 1, 1986 in the Ukrainian capital Kiev and the Belarus capital Minsk. Apparently the Soviet government wanted to emphasize that everything was "normal", although the reactor was still burning, and invisible and deadly radioactivity was pouring into the air. However, immediately after the accident, the Soviet Communist bureaucrats and the nomenklatura removed their children and themselves from Kiev and other threatened areas, while assuring others that everything was normal.

The first real information in the Western world came on Tuesday morning, April 29, when a powerful American reconnaissance satellite provided Washington analysts with photos of the smoking Chornobyl. They were shocked to see the roof blown off above the reactor and the glowing mass still smoking. The first Soviet photos of the Chornobyl accident were censored by removal of the smoke before being printed in newspapers. The American photos clearly showed that the nearby town of Pripyat, the residence for Chornobyl workers, had not yet been evacuated and that some men were playing soccer in a field. Today Pripyat is a radioactive ghost town that will be abandoned perhaps for a thousand years.

American analysis of electronic communications indicates that the first emergency action started early. Reports of the accident were provided to Moscow in 90 minutes, but the Kremlin revealed it only three days later. Moscow ran all of the five nuclear power stations in Ukraine (Chornobyl, Rivne, Khmelnystsky, Zaporizhia, South Ukraine) and kept them under tight Russian control.

The slowness of the Soviet government in providing factual information led to much speculation by western experts and journalists. UPI reported that 2,000 had died and were buried in mass graves. But the official Soviet account of casualties was low: 2 killed immediately in the explosion and a total of 31 dead by August, with 300 seriously injured in the 18.6 mile danger zone. Scientists projected various calculations of the potential death toll from Chornobyl and these ranged from 10,000 to 125,000 dead or mortally ill, which have now been completely surpassed by many more victims.

Because of the disinformation, distortion, limited information and news coverage by the Soviet government in the first two critical weeks, there was little sympathy around the world for the victims of Chornobyl, unlike the tremendous world response to the Challenger spaceship tragedy in the USA earlier in the year. But this was in large part because the television cameras were at Cape Canaveral and we were all witnesses of the space tragedy. Although the Soviet media minimized and censored the Chornobyl disaster for five years until the USSR collapsed, the Voice of America, Radio LIberty and the BBC steadily broadcast information into Ukraine to help fill the information gap for Ukrainians in the first crucial weeks.

The Zone

The Zone is an area of 1,104 square miles centered on the Chornobyl nuclear plant, which has been evacuated of all its population. Some workers continued to work in Units 1-3 and a few hundred old people, mostly women, returned to live in their homes. The old people said that they can't see, taste, smell, or touch the invisible deadly radiation, so it doesn't bother them. A circle of 18.6 miles (30 kilometres) in radius was established around the power plant which is located between the city of Chornobyl to the south and the city of Pripyat to the north. Now the zone is an irregular area based on contamination. A total of about 135,000 people, including 45,000 from the modern city of Pripyat and from dozens of smaller town and villages, were evacuated from this area after the accident. This area of 2,827 square kilometres is guarded by police and the Ukrainian military.

It is uncertain how long the Zone will be closed, probably centuries or perhaps a thousand years. The Chornobyl Nuclear Power Station was closed in 2000. Although the Russian designed RBMK nuclear reactors had a design flaw that resulted in the Chornobyl catastrophe, the four other nuclear power stations reactors in Ukraine continue to work because of the need for electrical power. Apparently they have been renovated to make them safer.

It is now possible for tourists to visit the ZONE and take a tour of Chornobyl because the radiation has been contained and is not a danger to travelers visiting it for a short time.

The real tragedy is being felt by the younger generation families of the Chornobyl and Pripyat area and their children. They have not only lost loved ones, but they have also been completely uprooted. Almost all of their worldly possessions have had to be abandoned, whether they are family heirlooms, art or family photographs. These 135,000 people were settled in new communities near Kiev, one of which is named Slavutych. In 1986-87, Ukraine built about 15,000 apartments and 23,000 buildings to accommodate people moved from Chornobyl/Pripyat.

From 1986 to 1989, Ukraine lost $12.6 billion US because of Chornobyl. Over the past 14 years that Ukraine has carried the financial burden of Chornobyl, it has taken 8-10% of the national budget of Ukraine every year. It has been estimated by economists that up to the year 2015, Chornobyl will cost Ukraine an astonishing $179 billion.

Ukraine has suffered greatly. This breadbasket of Europe, the world's finest wheat growing area, has had a large territory contaminated by invisible radioactivity. But scientists have been surprised how quickly some of the radioactivity has disappeared. It all depends on the kind of radioactive particles since some will be radioactive only for a short time, but others will be radioactive for centuries.

All of Ukraine's neighbouring countries such as Belarus, Russia, Poland, Slovakia, Hungary and Romania, suffered some contamination, as did Germany, Scandinavia, Austria, the United Kingdom and most of Europe. The cost of Chornobyl is in the billions of dollars. A Shelter Implementation Plan (a new sarcophagus) to contain Chornobyl's radioactivity now functioning for eight years was originally estimated at a cost of $768,000,000, of which 90% has been collected. However, experts say that $1,091,000,000 is actually needed for the project.

One of the greatest fears had been the danger of radioactive contamination of the water supply of Ukraine. This

includes especially the Ukrainian capital of Kiev, about 75 miles down river from Chornobyl, with its population of almost three million. About ten million people depend on the Dnipro River for their water, so it was vital to protect it, and this has been successfully done. Chornobyl could have poisoned the entire heartland of Ukraine. However, miners constructed a barrier under the reactor so that it would not be able to sink down to the water table.

Many Ukrainians and Belarussians have felt the stress and pain of the silent, invisible and deadly radioactivity created by the sinister uncontrolled atom in the Chornobyl nuclear accident. We can sympathize with their pain and grief. The cost to Ukrainians in human suffering is immense, but the material costs are also staggering, since it takes up to ten per cent of Ukraine's annual budget. The black cloud of Chornobyl will long hover over Ukraine.

Chornobyl is also a real tragedy for the world since it shocked the nuclear power industry and its promise of an inexhaustible supply of energy for mankind. Some countries like France are highly dependent on nuclear power for electricity. Apparently the International Atomic Energy Agency (IAEA) made a large effort to minimize in the world's media the lasting effects of the Chornobyl accident. As a result, there is a widespread perception that the problem has disappeared. The IAEA and some scientists represent a viewpoint which considers that Chornobyl is not an ongoing serious health problem. Diametrically opposed to this view are doctors and scientists that still consider it a lasting problem, both physical and psychological. This creates a tremendous discrepancy in the statistics offered by various writers and scholars which will only be resolved when the government of Ukraine offers a final definitive report on Chornobyl and its consequences in English, free of Soviet secrecy and disinformation which still cloud the subject.

Western governments provided very little assistance to the victims of Chornobyl and it appears that insufficient research has been funded. Organizations such as Children of Chornobyl in Canada and the USA have valiantly tried to raise funds to help the victims, but after twenty years it is time that the government of Ukraine assumes total responsibility. Some Ukrainian scientists and doctors have found it surprising that so few scientists around the world took an interest in the problem.

At the end of August 1986, after four months, the government of the USSR released a 382-page report on the Chornobyl accident which astounded nuclear experts. They learned that it was not actually caused by a failure of the nuclear reactor. The nearly unbelievable story is that the operators of the plant were ordered by Moscow to deliberately turn off up to seven separate safety systems to conduct, ironically, a safety experiment.

Experts say that the reactor design by Anatoli Alexandrov, with 30 defects and two critical in its design, should have been such that it would be impossible for even incompetent staff to destroy the reactor. The RBMK 1000 Reactor in Chornobyl was an old graphite design which lacks a containment structure. The RBMK 1000 design was favoured by the Kremlin because it could also be used to produce nuclear military weapons. Containment buildings exist on most reactors outside the former USSR and would probably have helped to contain some of the radioactive particles at Chornobyl.

The destroyed reactor is now buried in a concrete tomb sarcophagus some 12 stories high, but it will be radioactive for many centuries. This concrete sarcophagus should have been built to last as long as the pyramids of Egypt, but apparently Soviet inefficiently created a structure which is already cracking and deteriorating. The great danger is that if the sarcophagus or the reactor building which partly supports it collapse, about 50 tons of radioactive dust could be shot up into the air to create a second Chornobyl, and a second radioactive cloud around the world.

Up to 600,000 people participated in the clean-up and the building of the sarcophagus. The clean-up people, called "liquidators", were often army conscripts and soldiers, aged 18 to 30, who had not choice, and were given insufficient protective clothing. Dr. Rosalie Bertell estimated that 8,000 to 10,000 of these were dead within ten years.

The legacy of Chornobyl on its twentieth anniversary includes not only the human victims and the material losses. Future generations will also be affected by damaged genes and chromosomes, so there has been biological damage to the Ukrainian nation.

Chornobyl was also the catalyst and major factor awakening the captive nations in the USSR to struggle for their independence. The citizens of Ukraine finally realized that Moscow was destroying their environment and endangering the health and lives of the people. This was one of the inspirations for the Rukh movement in November 1988, founded by writers Ivan Drach, Dmytro Pavlychko, and V. Yavorivsky, which spearheaded the nation to seek freedom and independence from Soviet Russia. It organized the human chain from Kiev to Lviv on January 21, 1990. The long struggle ended with the demise of the USSR and the independence of Ukraine on August 24, 1991.

Spirituality

Reprinted from "Life Transfigured"- A Journal of Orthodox Nuns, The Orthodox Monastery of the Transfiguration, Ellwood City, Pennsylvania, Volume 38 #1, Pascha 2006

"Ask your father, and he will show you, your elders and they will tell you" Deut. 32:7 (LXX)

This exhortation from Deuteronomy is often quoted in the Orthodox tradition. It refers to our need to allow the holy fathers, the saints, our contemporary spiritual fathers, as well as our birth fathers (and, of course, mothers) to instruct us. This is where we should look, focus, and learn to anchor our lives. The family in Orthodox thinking is a little church, in which all should be sacred, beautiful, well-ordered, adorned with icons, prayer, Scriptural wisdom and interpersonal communion both vertically (with God) and horizontally (with one another).

However, the family is becoming an endangered species. Fr. John Breck says: "Throughout the Western world, secularizing influences are impacting as never before the nuclear family, which historically, in virtually all cultures, has been recognized and protected as the basic unit of social organization" (Stages on Life's Way, SVS Press, 2006, p 49). We now live in a society in which strong pressures exist for parents to be consumed by careers, infatuated with prestige and possessions; in which family contact is limited and latch-key life is common; in which we abort our infants, divorce at a rate of more than 50%, put away our old folk, confuse genders and legalize assisted suicie. The history of the last century is one of untold horrors: genocides, nuclear warfare, millions upon millions slaughtered in wars, terrorism, lies enshrined as truth (communism is but one example), and extremism of every sort. Violence, pornography, solicitation of children on the internet, and child abuse are rampant. The technologies on which we pride ourselves threaten to dehumanize us. St. Anthony the Great said: "A time is coming when men will go mad, and when they see someone who is not mad, they will attack him saying, 'You are mad, you are not like us.'" (The Desert Christian: Sayings of the Desert Fathers, B. Ward, tr., Macmillan, 1975). It seems that this time is upon us, and if so, the demise of the family unit certainly underlies the general madness. Fr. Breck responds to the breakdown of the family: "This fact merely underscores the need within God's world for authentic marriages that both witness to God's covenantal love and provide the matrix in which that love can work out salvation, both for the spouses and for their children" (Breck, p 72).

"Come Out From Among Them" (2 Cor. 6:17)

How are our families to escape from the pressures that our society immerses us in? Home-schooling is a valiant move in this direction, as are Orthodox schools. But the effort needs to be broader. "As your father and he will show you!" A staretz was once asked by a young married man, "What is happiness?" The reply came without hesitation, "Happy is the man whose children sit around his table like magnificent olive plants" (Ps. 128:3). Plants, to which the psalm compares our children, are grlwoing things, full of life, "magnificent" -- as are our offspring. Loved ones are united together around the table. How many families make time for this today, with sports practices, clubs, or demanding careers? How many families skip this sacramental sharing and "go with the flow" *together* -- an act which always represents union and communion in Scriptural tradition.

The home is indeed a little church that can provide a rich spiritual heritage that can triumph in spite of the harshest adversity. Parents should take seriously the injunction concerning God's Word: "And these words which I command you this day...you shall teach them diligently to your children, and shall talk of them when you sit in your house, and when you walk by the way, and when you lie down and when you rise up" (Deut 6:6-7). Having a family icon corner; saying prayers together; reading saints' lives and discussing them to provoke the children to thought; having meals together, including the lenten fasts; and keeping holy traditions which are made meaningful in every way possible including crafts, icon colouring books, Orthodox children's books -- these are all ways to transform family life into a God-centered perspective.

Discipline

One of the most important ways in which parents speak God's Word to

their children is through discinpline. Discipline problems -- which when unresolved ultimately give rise to rebelliousness, drug abuse, sexual license, gangs, depression, suicide, drinking problems and the like -- are less of an issue when families are truly living for God and want to honour Him in every way. St. John Chrysostom placed great emphasis upon the proper correction of children by their parents. "It is by vigilant discipline that a father proves his love for his child, and his true fatherhood, for human fatherhood and discipline is modeled upon the divine model" (As quoted in J. Trenham, "Spiritual Marriage, Monastic Family, and Domestic Church," Divine Ascent Journal, No. 10, pp 105-107). Some children require little active correction -- one such person said she had never heard her father shout, lose his temper, or say an unkind word. If she misbehaved, she was usually softly admonished: "This type of behaviour is not worthy of you or pleasing to God." These words made a deeper impression than any verbal display of anger or punishment, for instead of dragging the child down, the father made her feel that she was indeed precious in the Lord's sight -- and capable of rendering Him glory by her actions.

Other children need more direct chastising, including anger and punishment. St. John Chrysostom taught that it is out of love for a son that a father must be angry at the child's *sins*. Not to be angry is to demonstrate indifference -- however, fatherly anger is to be "passionless". He even says that sometimes a father can feign anger in order to avoid the need to punish. Just as God uses many methods to discipline His children, so too can parents. Christian parents are to strive to be "builders of Christ-bearing temples, trainers of heavenly athletes, preparing them for combat, guiding them aright" (ibid.), all the while being mindful of the New Testament injunction not to provoke children to anger (Eph. 6:4).

Boundaries

The blessed boundary markers of our Judeo-Christian heritage have essentially been obliterated from our culture. It has thus become a culture of self, of youth, of pleasure, of death. In Old Testament times it was expressly forbidden to move boundary markers (Deut. 19:14, Pr. 22:28). The society in which we live increasingly ignores the spiritual meaning of this com-

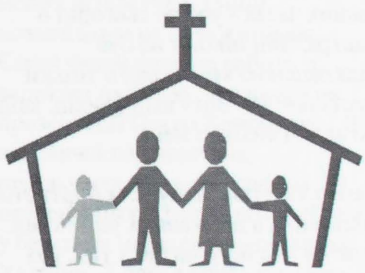

mand: every "boundary" that is good and true and right is being challenged in the name of spurious "freedom" and "rights". About such things, the prophet Isaiah says: "Woe unto them that call evil good, and good evil" (5:23).

In contrast, we must affirm our precious heritage and future inheritance with the saints in light (2 Eph. 1:18, Col. 1:12) against all the winds of evil which ultimately have ensued from the disintegration of family. We must "ask our fathers" and allow them, pray to them, beg them, to teach and protect us. We must follow close in their footsteps, as did the small girl in the story which follows. She had just climbed into her grandpa's lap, only to find him weeping over an open Bible. In a panic, she ran to her father:

My father took me by the hand. "Come, my child," he said reassuringly, "let's take a walk outside and I will explain it all to you." As my father dressed me in my winter coat and boots, I noticed that his eyes were also moist with tears. Slowly, we began to walk, but because the snow was very deep, my father instructed me to walk behind him and follow in his footsteps. We had only gond a short way, when my father paused and pointed to the path we had made in the fresh, clean snow. Bending down to me, he asked gently, "Do you know why I walked ahead of you?" "Yes," I replied readily, "so that I wouldn't fall, so that I could follow in your footsteps."

My father nodded, his eyes expressing satisfaction with my answer. "But it is not only in deep snow that a parent must make a path for his children. There is another road, a road that you, my child, do not understand as yet. It is a road that is fraught with hardship, a road upon which many embark only to fall. It is that road which your grandpa is preparing for us with his tears. When your grandpa studies the Holy Books, he not only studies to acquire knowledge for himself, but he utters a prayer and sheds a tear in order to make the way for us, his children...[to be able to] claim our heritage."

I was only a little girl of five at the time. I did not fully understand the import of my father's words, but the memory of my grandpa's tears never left me, and in difficult moments I would hear my father's voice whispering, prodding me on: "It's easy. Your grandpa made the way for us. You have only to follow in his footesteps." (E. Jungreis, Jewish Soul on Fire, Wm. Morrow & Co., 1982)

⌘

Тарас Шевченко в моєму житті

Ніна Матвієнo

Я часто думала, чи маю право говорити про Шевченка? Тараса Григоровича? Молодшою я з ним розмовляла подумки. Коли приходила до пам'ятника, слова з'являлися самі собою. Чомусь я вибачалася. Казала: "Простіть, Тарасе Григоровичу, що отак якось живемо ...." Для мене Тарас Григорович починався завжди із світанку, з оцих слів: "Світає. Край неба палає". Я стою коло своєї хати, стою над Дніпром, на високому погробі, і думаю: ось так починається ранок України - з Тарасових слів. Це і є Тарас Григорович. Саме він у цьому сонці, у цьому сході. Далі такі слова: "Соловейко в темнім гаї сонце зустрічає". Соловейко теж починає тільки відспівувати.

А він, Шевченко, підводиться і ранок своєї поезії у долоньки кладе, піднімає до самого неба. Починається музика ранку, музика України ...

До нас весь час із майбутнього стукає Шевченко, щоб ми не спали, не валялись гнилою колодою по світі.

Кожна сторінка "Кобзаря" - це щоденна мораль нашого життя. Шевченко постійно нагадує: "Прокинься, прочитай, прийди до мене ..." Шевченко завжди в усіх наших часах - учора, сьогодні й завтра. Він ніколи не був відкладеною книжкою, а тільки настільною. Він - вхід і вихід, вхід до хати і вихід із неї.

Тепер уже понавішували портретів Шевченка в державних установах. Але чи хто його читає з тих, що під цими портретами вмостилися? Аце ж він - державний муж! Він же - наш президент! Знаю, чому владолюбці його не читають бо на кожній сторінці "Кобзаря" про них написано. Тому вони досі бояться Шевченка, який кривду викриває всіляку. Вічну!

За роки й роки свідомість моя іншою стала. Люди мені чималенько пояснили. Адже багато українців досі сліпо живуть і не розуміють, що в нас твориться, чиї ми діти, на якій землі ми, яку маємо історію. В юності я багато чого не знала, розуміла. І перші знайомства з хатою Івана Гончара, з Іваном Миколайчиком, Марією Миколайчик, а вона була завжди поруч, відкривала мені Україну. По-новому відкривали Василя Симоненка і Тараса Шевченка, по-новому Івана Гончара!... Це сини рідної землі, які стали стовпами поезії, підмурками свідомості нашої. Ми вже не можемо відректися ані їх, ані нашої культури, нашої української долі. Наше воно навіки.

Я страшенно щаслива, що зустрілася з цими людьми, що маю таку спадщину, таку міцну опору, що допомагає мені бути такою, як я є...

Кожна людина - це своєрідна жертва для того, щоб щось залишилося на цій землі. Скільки сьогодні в Сибіру могил наших синів, які пожертвували своїм життям, але вони своє слово сказали, сказали ту правду, за яку й сьогодні стільки трагедій, смертей ...

Шевченка не можна забути. От сідаю увечері на порозі, а пролітають хрущі - це теж його душа прилітає. Все, до чого доторкнулося його перо, - його душа. І ти радієш одкровенню, величезному одкровенню Тарасових слів. Хто ще міг отак сказати? У книзі, в якій і Бог, і наука, і філософія, і історія, і правда, й народ. Затуляєш її, притуляєш до серця і залишаєшся людиною. Людиною своєї землі - сином чи дочкою. Ти маєш право йти вулицею і дивитися на все, наче все це зроблено твоїми руками.

Київ, р. п 2002 р., Подав І. Пасемко
(із журналу "Рідна Школа", травень 2006 р.)

Найважливіші події століття - в хрестоматії української літератури

Віталій Булавко - із "Освіта України"

В Науково-дослідному інституті українознавства Міністерства освіти і науки України відбулася презентація навчального посібника "Українська література, Хрестоматія: Для учнів 10-11 класів загальноосвітніх шкіл". Упорядники і редактори хрестоматії - науковці Петро Кононенко і Євген Федоренко.

Представляти читачам "Освіти України" Петра Кононенка немає потреби. Але не буде зайвим нагадати, що Петро Петрович - директор Науково-дослідного інституту українознавства Міністерства освіти і науки, заслужений працівник освіти, доктор педагогічних наук, професор, лавреат міжнародної премії ім. Й. Г. Гердера, президент Міжнародної асоціяція "Україна і світове українство", академік Української вільної академії наук (Нью-Йорк), академік Академії наук вищої школи, академік Академії педагогічних наук, головний редактор журналу "Українознавство".

Другий упорядник хрестоматії менш відомий українському освітянському загалові. Євген Федоренко - вчений секретар Української вільної академії наук у США, академік Академії педагогічних наук та академік Академії наук вищої школи України, голова Управи Шкільної Ради при Українському Конгресовому Комітеті Америки, доктор філософії. Викладав слов'янські мови і літератури в Нью-Йоркському університеті. З 1978 року - головний редактор часопису "Рідна Школа". Працював кореспондентом українського відділу "Голосу Америки", був співробітником радіо "Свобода", членом редколегії журналу "Молода Україна", редактором видання "Мова про мову".

Євген Федоренко усе своє життя присвятив українознаству, пропоганді, піднесенню авторитету і престижу української мови і літератури. І нині, незважаючи на поважний вік, Євген Федоренко це робить з великою любов'ю, - розповів на презентації Петро Кононенко. Він надзвичайно енергійна, працьовита, вольова людина. З презентацією хрестоматії побував у багатьох навчальних закладах України. І перед усім - у рідних йому місцях, на Харківщині. Євген Федоренко живе за океаном, але серцем - завжди в Україні. Раніше періодизацію української літератури пов'язували до періодів піднесення чи занепаду російської імперії. Відповідним чином створювались і шкільні хрестоматії. А ми своїм завданням ставили найоб'єктивніше, найповніше відобразити всі етапи становлення і розвитку української літератури, всі особливості, стильової течії і форми, ідейно-естетичну спрямованість.

У хрестоматії представлено найкращі твори письменників XX століття, які ілюструють важливі події минулого століття: боротьбу за українську державність, трагедії штучних голодоморів, етноциду, депортацій, нищення національної звичаєвості і все, що робилось для боротьби УПА, техногенну катастрофу Чорнобиля.

У книжці (а вона досить велика за обсягом - 12600 сторінок) не лише вміщено твори письменника, а як мінімум дві літературознавчі чи критичні статті про нього. Автори - Іван Франко, Дмитро Донцов, Сергій Єфремов, Микола Жулинський то інші відомі літературознавці в минулому і сьогодні.

Для видання хрестоматії Євген Федоренко зібрав у діяспорі десятки тисяч доларів. І ця хрестоматія - це подвиг його серця, і вона має бути у кожній українській школі, - так завершив виступ на презентації Петро Петрович.

Євген Федоренко розповів про розвиток української освіти, літератури і культури на різних етапах еміграції в США і європейських країнах.

Найвищу оцінку хрестоматії дали ті, кому практично щоденно доводиться її розкривати - це викладачі й учні Українського гуманітарного ліцею, науковці. Вони зазначили, що матеріял у книжці ретельно дібраний, об'ємний і дає широке уявлення про письменника і його творчість, відповідає усім вимогам навчальних плянів і програм. Загалом, хрестоматія буде корисною не лише учителю, учневі, студенту, методисту, а й кожному, хто цікавиться феноменом українського письменства в XX столітті.

Поезія Poetry

After a while...

After a while, you learn the subtle difference
between holding a hand and chaining a soul,
And you learn that love doesn't mean leaning,
And company doesn't mean security,
And you begin to learn that kisses aren't contracts
And presents aren't promises.
And you begin to accept your defeats
with your head up and your eyes open,
with the grace of a woman,
not the grief of a child.
And you learn to build all your roads on today
because tomorrow's ground
is too uncertain for plans,
and futures have a way of
falling down in mid-flight.
After a while, you learn
that even sunshine burns
if you get too much.
So you plant your own garden
and decorate your own soul,
instead of waiting for someone to
bring you flowers.
And you learn you really can endure....
that you really are strong
and you really do have worth.
And you learn and learn.....
with every good-bye, you learn.

Poet unkown

Рана людства

О Чорнобиле! - Рана людства,
Яку несе весь наш народ,
Що заплатив вже так багато
За свою волю для свобод.

Хоч люди вмерли, дух зміцнився
І муки нам більш не страшні,
Ні саркофагські катаклізми,
Ні промені із них ясні . . .

О Чорнобиле! Ми терпіли,
Як Матері і діточки
З батьками в атомах горіли,
Що затруїли всі річки.

Бракує слів, щоб розказати
Про ту трагедію життя,
Що світ вшановує сьогодня,
Збудивши людські почуття.

Огонь незримий погасили,
Людьми і квітами весни,
Своїми трупами покрили
Ті саркофагські сини . . .

Скільки ще жертв потрібно, Боже,
І геноцидських страшних мук,
Скільки терпіти народ може,
Заки почує волі звук?!

Микола Латишко

Поворот

Це буде так: в осінній день прозорий
Перейдемо ми на свої дороги.
Тяжке змагання наші душі зоре,
Щоб колосились зерна перемоги.

І те, що мрією було роками,
Все обернеться в дійсність і можливість -
Нам буде сонцем кожний кущ і камінь
У ці хвилини гострі і щасливі!

Подумать тільки: наші села й люди,
А завтра прийдемо - до свого міста!
Захоплять владно зголоднілі груди
Своє повітря - тепле та іскристе.

Та звідкись сум зловіщий вітер вишле,
Щоб кинуть серце у крижаний протяг:
Усе нове . . . і до старої вишні
Не вийде мати радісно напроти . . .

Душа з розбігу стане на сторожі,
Щоб обережно але гостро стежить
Всі інші душі - зимні чи ворожі
І всі глибокі поміж ними межі.

І часто серце запалає болем,
А щось гаряче аж за горло стисне,
Коли над рідним, тим же самим полем
Зависне інша, незнайома пісня.

Чекає все: і розпач і образа,
А рідний край нам буде - чужиною.
Не треба смутку! Зберемось відразу,
Щоб далі йти - дорогою одною.

Заметемо вогнем любови межі
Перейдемо у рід бурхливі води,
Щоб взати повно все, що нам належить
І злитись знову зі своїм народом.

Олена Теліга

Вірність

Від сонця свят і непогоди буднів,
Щоб не змінилися безцінні фарби,
В твою скарбницю я складаю скарби
Які дає мені - моє полудне.

Скарбницю ту ти залишив безжурно,
А я сховала у глибокий спокій,
Де інших пристратей рвучкі потоки
Її не змиють у годину бурну.

Приходять люди й золоті пориви
Дають за скарби, що господар кинув. -
Та я не хочу за найвищу ціну
Віддати те, чим володіє Привид.

Так часом хтось у невимовній вірі,
Яку не вбити ні роками, ні втомі -
Пильнує квіти у порожнім домі
І сум кімнат самітним кроком мірить.

Перед вікном - шумлять, шумлять тополі
І захід сонця - мов кривава рана,
А на столі розкрита книжка Пана,
Що може не повернеться - ніколи.

Олена Теліга

Неповторне свято

Гарячий день - і враз достигне жито
І доп'яніють обважнілі грона.
Він ще незнаний, ще непережитий
Єдиний день - мого життя корона.
І що не буде - зустріч, чин, екстаза?
Чи дотик смерти на одну хвилину?
Душа дозріє, сповниться відразу
Подвійним смаком - меду і полину.
А дивне серце - п'яне і завзяте
Відчує певність, мов нехибну шпаду.
Мій день єдиний! Неповторне свято!
Найвищий шпиль - початок до спаду!

Олена Теліга

For Our Children
Нашим Дітям

Мій квітник

Я взяла граблі й лопату
Та зроблю грядки в саду,
Посаджу на них я м'яту,
Чорнобривці, резеду.

Ще й пахучого горошку,
Тут насію два рядки.
Посаджу тюльпанів трошки,
А скраєчку - нагідки.

Пройде теплий дощ весняний,
Гляне сонце золоте,
Тепле літечко настане,
І квітник мій розцвіте.

Будуть бджоли прилітати
По медочок до квіток.
Вийде мама, вийде тато
Відпочити в холодок.

Прийдуть подружки гуляти -
Теж в квітник їх поведу.
Буду квіти поливати,
Щоб скоріш цвіли в саду!

Марія Познанська

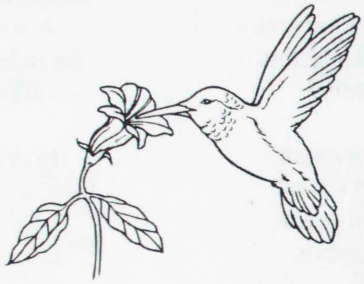

Що сказав мені лелека

Визимовував лелека
У далекій стороні,
А тепер вернувся здалека
І таке сказав мені:

- У краю тім - вічно літо
І нема снігів, зими,
Та свою країну, діти,
Найщиріше любим ми.

То лише зима розлуку
З рідним краєм нам несе,
А свої озера й лики
Найдорожчі над усе!

Марія Познанська

Пісенька про лисичку

Вийшла в ліс лисичка
Ягідки збирати,
Схотіла лисичка
Ягідки продати!

Оце одна, а це дві -
Їх багато у траві!

Ягідки збирає,
В ротик вкидає.
Скінчила збирати -
Нічого продати!

Оце одна, а це дві,
Пошукаю ще в траві!

Скінчила збирати -
Нічого продати:
Поїла лисичка
Усі полуночки!

Оце одна, оце дві -
Більш немає у траві.

Леонід Полтава

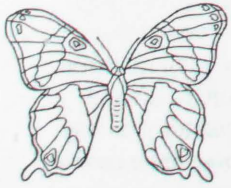

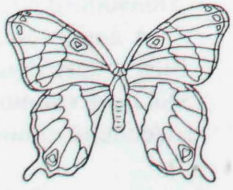

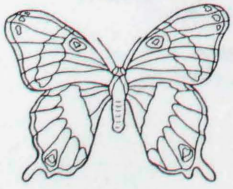

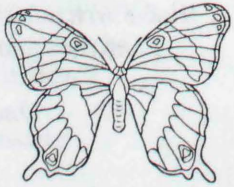

ПО ДОРОЗІ ЖУК
/Народна/

Помірно

Слова Є.Вавринюка
Форт.супр.С.Яременка

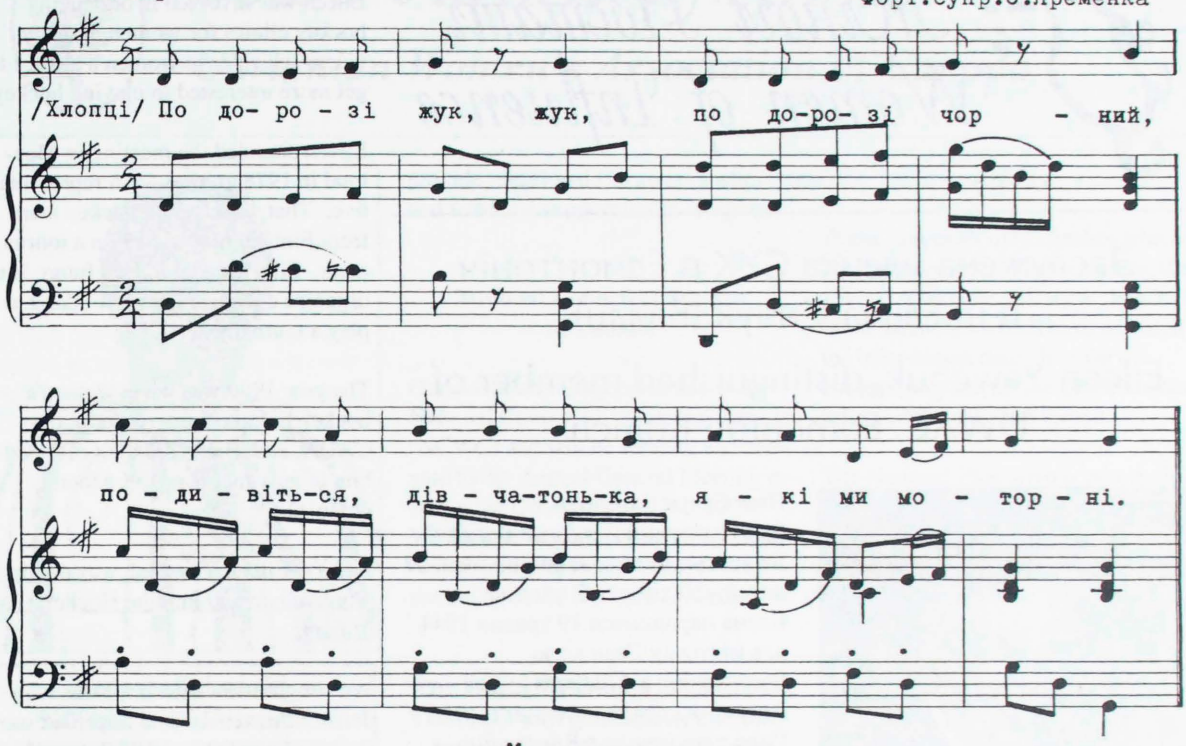

ДІВЧАТА

2. Не хваліться, хлопці,
Ми вас добре знаєм,
Ви зухвалі та ліниві,
Від вас утікаєм.

4. Ой, не плачте, хлопці,
Та і не сумуйте,
Забирайтесь, позникайте,
І нас не турбуйте.

6. Поїдем на місяць,
В небесні простори,
І забудем вас ледачих,
Бо з вами нам горе.

ХЛОПЦІ

3. Ох, як запищались,
Та й надули губи,
Бо ви певно у дентиста
Вирвали всі зуби.

5. По дорозі жук, жук,
Ще раз заспіваєм,
І на місяць, у ракеті,
Ми вас висилаєм.

7. Не їдьте на місяць,
Нас тут не лишайте,
Коли ми вас образили,
Просим, вибачайте.

/ Хлопці і дівчата подають собі руки при кінці пісні /

Примітка.

Школярів треба впорядкувати у формі клина, окремо хлопців і дівчат. Ця жартівлива пісня вийде ефективно, коли школярі виконають її з відповідними рухами та мімікою.

Жіночі Постаті
Women of Influence

Заслужена членка СУК в Едмонтоніч п-ні Елена Євчук (Балан)

Eileen Yewchuk, distinguished member of UWAC, Edmonton Branch

"Ти взяла мене за руку,
І в школу одвела".

Так я запізналася з п-ію Євчук, багато років тому коли вона привела своїх дітей Каролю (Carolyn) і Григорія (Gregory) до школи в суботу, при Катедрі св. Івана в Едмонтоні, де я була учителкою. Яка велика приємність мати таких добре вихованих, чемних і працьовитих дітей - характктер їхньої мами, яка зуміла защепити в їхніх серцях свої риси - працьовитість, респект до чужого, але знати і шанувати своє. Як каже наша пословиця: "Що Івась навчиться, то Іван не забуде".

Пані Євчук походить з багаточисленної родини Василя і Василини Балан. В родині було 17 детей - 10 дівчат і 7 хлопців. Елена народилася 19 травня 1944 р. в містечку Сван коло Велингтону в Альберті. Своє навчання почала у Велингтоні і Ту Гилс а закінчила в Едмонтоні.

Від молодих літ п-ні Євчук цікавилася спортом.

As early as 1961 she played on a baseball team and won the provincial High School basketball tournament.

She has been and still is involved in many Women's Organizations, but her main achievements are in the field of hockey.

Here are a few highlights of Eileen's involvement in women's hockey.

She first got involved in hockey in 1969, when she played for the Edmonton Chimos. From 1973-74 she organized the team called the Edmonton Chestnuts. In 1976 they played an exhibition game with teams from Calihood River Qui Barre.

In 1977 Women's Hockey was admitted into the association at the anual meeting of AAHA. That same year Eileen was involved in organizing hockey clinics for women in many places which gave women a chance to get more interested in playing hockey.

Eileen attended the meeting in Montreal in 1978 as an AAHA representative. That same year a hockey team from Finland played here in a tournament. Eileen's goal for the future is to organize a team and go to Finland to play a tournament.

The year 1980 was when women's hockey became recognized by the CAHA, and Eileen did a lot of travelling to get other teams in Alberta organized.

In 2006 Eileen Yewchuk was the first woman inducted into the Hockey Hall of Fame.

We congratulate Eileen for this wonderful achievement and hope that soon she will be able to add a "Hetman" award to her long list of achievements.

На многії літа!

Ольга Логвиненко
(кореспондентка)

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Zenovia Sakowsky
National UWAC President

There is great anticipation for children and their families towards a summer vacation. Encourage the children in your parishes to attend summer camps and Ukrainian language courses by supporting them, both financially and morally.
Our gratitude goes out to the parents and other UWAC member volunteers for dedicating the time and energies to take an active role to assist with the children in these camps. Our thanks go out to the UWAC Branches which provide traditional Ukrainian dishes and financial support to the campers.

National Council of Women of Canada

Our Association is represented at the National Council of Women of Canada (NCWC) and will be sending one delegate to the Annual General Meeting to be held in Ottawa n June 2-4, 2006. We have reviewed all the NCWC resolutions and prepared a report to the docket from the National UWAC.

The World Federation of Ukrainian Women's Organizations and the International Council of Women

The World Federation of Ukrainian Women's Organizations is holding a Conference in Kyiv on August 2-22/06 and the International Council of Women is also holding a Convention on September 2-5/06 in Kyiv; so the National Executive is sending one delegate to attend both events. We are only financially supporting her registration and a one-way flight to Kyiv, as she is also visiting family during her stay in Ukraine. We are grateful to Oksana Ensslen for agreeing to represent us at both events.

Ankety

Thank you to all the Branches which have already responded regarding the anketa. There are still more than half of the Branches which have not filed the information data. It is very encouraging that all the Branches have followed the changed format.

The National Executive is proceeding to establish their own website with a webmaster in Edmonton. We are now discussing what information will be placed on the website.

When the twig on which it is perching breaks, the little bird, without being alarmed, opens its wings and flies away. Likewise, when the support under our feet collapses, Faith and Hope in God give us the strength and joy to fly away.

- Mother Gavrilia, "The Ascetic of Love" -

На хвилях музики

Нев'януча сила людського духу, глибина людської душі і яскравість освяченого довгою наполегливою працею людського таланту через усі віки і роки залишаються так само запаморочливо неосяжними і прекрасними, незрівнянними у своєму світосприйнятті і життєвому поступі, безмежними у своєму впливові на сучасне життя. Талантові, його магнетизмові, силі, чарам і життєдайній силі, людям, які несуть життям цю непросту ношу, сяють самі і освітлюють життя іншим, слава з давніх давен, шана від сучасників і Благословення від Господа. Три роки тому у залі при Катедрі святого Івана, в надзвичайно урочистій і святковій обстановці, в присутності багаточисленних учнів, музикантів, шанувальників та друзів, відбулося святкування 50-літнього ювілею педагогічної і музичної діяльності широко відомої вчительки і акомпаніяторки - пані Валентини Доброліж. Вихованка Київської дитячої музичної школи та Київської Консерваторії, учениця Маріанни Лисенко та Віктора Косенко, вчителька музики і акомпаніяторка, пані Валентина Доброліж, люблячи щиро музику і дітей, виховує вже третє покоління молодих піаністів. ...Квіти. Море квітів... Вітання, побажання, зворушливі зустрічі, слова подяки від учнів, і - ... Музика. Вальси, сонатіни, балади, мінуети, мазурки... Грали учні, грали гості з Альберта Коледжу; Jared Mosher (скрипка), твори Моцарта і Баха у виконанні дуету з флейтою. Співали українських пісень Леонтовича, Білаша, Бортнянського і Людкевича тріо "Перлини". Чудове свято, яких я б бажала і собі, і людям якомога більше...

Багато талановитих людей подарувала світові Українська земля. Зокрема - Київ, столиця України, древнє прекрасне місто. Навесні круті береги Дніпра, сяючи золотими куполами незліченних церков, монастирів і соборів, уквітчуються безкраїм духмяним цвітінням бузку, троянд, жасмину, акації, черемхи, легендарних Київських каштанів. Зеленіють густі трави на островах у заводях Дніпра. Тут, у Києві, на Подолі, народилася в родині киян дочка Валя. Тато, мама, бабуся, однолітки - всі з малих літ оточували Валю любов'ю і увагою. Десятинним перевулком ходила маленька Валя до дитячого садочку. Чудова вчителька щодня захполювала дітей музичними іграми, які були не просто іграми, а водночас безперервним розвитком і вдосконаленням музичного слуху, почуття ритму та любові до прекрасного взагалі. Передавалася дітям змалечку атмосфера духовності і був змалечку перед їх очима образ люблячої чарівної вчительки. А така атмосфера і любов - оселяються в чутливих обдарованих душах легко і вже назавжди. Київ навколо розцвітав, дозрівав серпнями, опадав жовтневим золотом у парку коло Андріївської церкви, на Володимирській Гірці. Жива природа щоденно будила і довершувала подароване Богом, освітлене любов'ю, працею і добрим прикладом. Валя вже ходила до україно-мовної школи, захоплювалася мовами, літературою і історією. Приймала участь у конкурсі обдарованих дітей. Пізніше вчилася у Маріянни Лисенко, дочки композитора Миколи Лисенко. Згодом поступила до Київського Університету імені Т. Г. Шевченка, де вивчала мови і літературу. Недалеко від дому вирувало духовне життя столиці, дзвеніли стоголосо дзвонами дзвіниці, мінялися репертуари в театрах і опері Києва - всього за кілька блоків від їхнього дому. А вдома - музика і мистецтво були у великій пошані. Тут же, у Києві, ще навчаючись у школі, Валя познайомилася з юнаком Вадимом, який мав великий талант до малювання. Вже пізніше, ставши студентами: Валя - столичного Університету, Вадим - Художнього Інституту Києва, вони одружилися. Згодом у родині

пані Валентини і пана Вадима Доброліжів народилася маленька чарівна киянка - доня Наталя. Ніхто в ті щасливі дні не думав-не гадав, що Наталі доведеться вирости в Канаді, танцювати і бути хореографом танців рідної України далеко від Києва, за океаном. Світова війна бомбами, пострілами і бідами повиривала корінці людського життя з рідної землі, багато хто опинився на чужині. Серед них - і родина Доброліжів. Разом з багатьма іншими вони перебували в таборі Гайденав у Німеччині. Високодуховні, обдаровані і енергійні молоді люди не гаяли часу: зорганізували загальноосвітню і музикальну школи, проводилися багаточисленні культурні мірроприємства. В цей час п. Валентина навчає української мови та грі на фортепіано, веде педагогічну роботу із своїми учнями. Пан Вадим - малює. Так в непростих умовах життя на вигнанні, в праці, в служінні людям і мистецтву, родина Доброліжів розвивала своє природнє дарування до мистецтва, через роки і незгоди не втрачаючи любовного і терпеливого ставлення до життя.

Господь благословив їхню віру і терпеливість запрошенням до Канади , в м. Вегревил. Звідси, з невеличкого містечка, Валентина Доброліж розпочала свою мистецьку і педагогічну працю в Канаді. Звідси розпочався перший концертовий тур по малих і великих містах Канади. Із своїми батьками - співаками Д. Березенцем (баритон) і О. Лозицькою (сопрано) вони виступали з українським і Західно-Європейським репертуаром на багаточисленних концертах. В 1950 році вся родина оселилась в Едмонтоні, де пані Валентина започаткувала свою власну фортепіанну студію, а незабаром - у 1954 році, почала викладацьку діяльність у загальноосвітніх школах Едмонтону. На протязі цього часу вона виступає на багатьох українських концертах, музичних фестивалях та на CBC радіо як акомпоніяторка. Пані Валентина продовжує викладання української мови, але все більше - викладання музики. Вона обдаровує своїм талантом багаточисленних учнів.

Музикантка акомпонує на концертах, в тому числі - мамі і вітчимові, оперним співакам, всім українським артистам, які приїжджали до Едмонтону, а також на церковних і світських концертах. Її праця не залишилася незаміченою. З нагоди 26-річчя педагогічної діяльності в Едмонтонській шкільній системі, у 1974 році Валентина Доброліж відзначена спеціальною нагородою. У 1979 році Шкільною Радою і Асоціаією Вчителів була відзначена і нагороджена Почесною Грамотою і Золотою Емблемою за 35-річну педагогічну безперервну працю в галузі музики. Широко святкувався також 40-річний та 45-річний ювілеї. А недавно - 50-літній!

Пані Валентина на протязі багатьох років, не дивлячись на зайнятість справами своєї фортепіанної студії, участі в численних концертах, допомагала в праці відділу Союзу Українок при Катедрі. І в дні святкувань святкували і наші союзанки. Пані Валентина ніколи не була просто вчителькою чи акомпоніяторкою. Для нас Вона втілення любові, уваги, прихильності, безмежної доброти і терпеливості, приклад служіння мистецтву, добру і людям.
Пані Валентина була вірною подругою і підтримкою для свого чоловіка, аж доки передчасна смерть не забрала його. Тут, у Канаді, з першого дня і до смутного часу вічної розлуки, розгорнувся у всій красі талант п. Вадима. Невтомно працюючи, Вадим Доброліж прикрашає своїми малюнками престижні кафе і ресторани міста Едмонтону, Бенф і Калгарі. Немов живими, квітами, зимовими прозоро-синіми слідами санок на сільській дорозі, чудовими пейзажами гір і озер Альберти промовляють з тих часів в очі сучасника багаточисленні картини у світлиці родини та друзів славного художника. В наші дні вони вже були виставлені у різних містах. Зокрема, Музей Історії Києва спонсорував виставку картин пана Вадима Доброліжа на рідній землі, у Києві. На релігійних теренах пан Вадим малює Іконостаси і Ікони. Донині ми, тисячі українців Канади, молимося за Україну і народ її в церквах, де іконостас - розпис рук п. Вадима. ...Театр, Опера, Балет. Таємниче дійство перетворення реального в нереальне, буденного - у наглядне втілення мрії чи задуму автора. Декоратор - це

великий майстер, що перетворює сцену на поле дії, те унікальне, реально-нереальне місце подій. Протягом довгого часу пан Вадим був тим чарівником-декоратором, мистецтво якого полоняло глядачів Балету, Опери і незліченних українських фестивалів і святкувань. І живе донині у пам'яті тих, хто мав щастя його знати.

Зараз осінь. Зазолотилося листя в парках Києва, на берегах вздовж Дніпра, на Хрещатику і його посестрах - веселих звивистих вулицях Києва. Якогось дня воно враз осиплеться на землю густо, сухо постукуючи по вже голих гілочках, шумітиме, як густий дощ по даху. Київський листопад. Десь шелестливо невидимо спускається Андріївським Узвозом на Дніпровську набережну, поклонившись Андріївській церкві, мимо шпилів музею Запорізького Козацтва, будиночку Булгакова, під'їзду Театру на Подолі... У кожного із нас - своя Україна, свій Київ, своя пам'ять. Всі ми різні. Різні спогади, розділені часом і життєвим досвідом. Різні уподобання і професії. Лиш одинаково гостро відзивається серце, якщо воно є, на соняшник, вишивку, писанку, образ на полотні художника, нев'януче слово і - на музику. Тому спасибі тим, хто сотворив і збагатив життя цими цінностями, хто силою свого таланту єднає, кличе, веде, обдаровує наше непросте земне життя світлом Небесної Благодаті, манливим поблиском Величі Всевишнього.

Валентина Доброліж любить музику - мову інструментів і голосів, розуміє і відчуває її відтінки і гармонію, грає сама, вчить грати інших, а особливо любить акомпонувати, пояснюючи свою любов тим, що спільна гра, гра і спів, це унікальне духовне єднання у служінні прекрасному - особлива, ні з чим незрівнянна радість. Є Музиканти, є Поети, є Художники, Композитори і Вчителі, зустрівшись з якими навіть один-єдиний раз, несеш глибокий слід великої радості через усе життя. Якщо пощастить зустріти. Тим, хто знає Валентину Доброліж - пощастило. І я щаслива, що я - серед них. Гарна, горда, терпелива, надзвичайно трудолюбива, добра, ласкава, завжди усміхнена - чудова Українська жінка сучасності. Ще раз вітаємо з 50-річчям успішної трудової діяльності! І дай Вам Бог творчої наснаги і доброго здоров'я!

На Многії Літа!

На ясну радість ранків дня, На теплі вечори липневі,
На дивну пісню скрипаля й на вись польоту - журавлеві.

З любов'ю - Наталя Грищів

Звіт діяльности СУК Відділ ім. Княгині Ольги, Едмонтон, Альберта

Річні збори відділу відбулися 5-го грудня, 2005 р. в залі при церкві св. Михаїла. Збори відкрито молитвою та вшануванням покійних членок однохвилевою мовчанкою. Цього року відійшли у вічність дві дорогі членки - Розалія Гилдобренд і Дорис Косован. Вічна їм пам'ять!

На протязі останнього року збори відбувалися раз на два місяці, що задоволело членок. Наш відділ начислює 24 членок та окрім головної управи існують 13 комітетів і 3 референтури.

Предсідником зборів була Дорті Стечняк, а секретарювала Ірина Тополніцька. Звіти із пророблені праці подали - голова, застипниці голови, фінансова секретарка, голови комітетів і референтки. Членки видають обіди і перекуски на весілля, похорони, бенкети, базарі, Храмове свято та Йорданську вечерю. Наш відділ дальше опікується недільною школою. Цього року відділ вшанував довголітню членку Ольгу Стельмащук з нагоди її 80-ліття, як також Федора і Стефанію Крикунів з нагоди їх 60-ліття подружа, і Василя і Марію Рожак з нагоди 50-ліття подружа. Відділ також влаштував концерти з нагоди Свята Св. Миколая і День Матері. Знову цього року відділ спонсорував троє дітей на літню оселю Барвінок.

Заходами голови Дорті Стачняк, Марянни Євчукі добр. Беті Савченко влаштовано конференцію "Wellness Day", підчас якої промовці подавали цікаві інформації про здоров'я.

On December 5th, 2005 the Ukrainian Women's Association of Canada, Kniahynia Olha Branch in Edmonton, Alberta held its annual meeting. The meeting, held in St. Michael's Parish

hall opened with a prayer, followed by a moment's silence to commemorate our deceased members - Rose Hildabrand and Doris Kosowan. May their memory be eternal!

This year our branch held their meetings every second week, which proved to be most successful. Our branch has 24 members, and besides the main executive consists of 13 committees and 3 representatives.

Dorothy Stachniak was elected to preside as chairperson of the meeting, and Irene Topolnitsky as secretary. Minutes of each meeting of the preceding year were distributed to the members. Reports of the year's accomplishments were presented by the president, vice-presidents, financial secretary, committee chairs and representatives. Our Association caters dinners for weddings, funerals, memorials, annual feast day, banquets, Feast of Jordon, Easter Blessed dinner. Our branch operates and sponsors our Sunday school, donates to the needy at Christmas. At Easter we deliver blessed baskets of food to shut-ins and hospitals. We send get well and sympathy cards. We organize concerts for Mothers' Day and the Feast of St. Nicholas and provide gifts for the children. To raise funds for our projects we provide catering and sell perohy.

Our most successful project was the "Women's Wellness" Day which featured presentations providing information about wills, spirituality, herbs and kindness. This successful day was organized by Dorothy Stachniak, Maryanne Euchuk and dobr. Betty Sawchenko.

Enclosed is a $25.00 donation to the Promin Press Fund

Submitted by Frances Tarnowetz
Promin Representative

Executive for 2006 - UWAC, Kniahynia Ol'ha Branch Edmonton, Alberta

Past president - Dorothy Stachniak
President - Mary Anne Euchuk
1st vice-president - dobr. Betty Sawchenko
2nd vice-president - Dorothy Stachniak
Recording secretary - Irene Topolnitsky
Vice-recording secretary - Liz Maybroda
Treasurer - Karen Feniuk
Vice-treasurer - Helen Klimchuk
Controllers - Olga Laskiwski, Olga Andrichuk, Liz Maybroda

Committee Chairpersons

Benevalent - Helen Repka
Church - Helen Fediuk
Telephone - Natalka Ozipko
Sunday Fellowship - Irene Topolnitsky
Membership - Olga Laskiwski
Bazaar - Sophie Tueta
Perohy - Olga Laskiwski
Cook - Helen Fediuk
Nursing Home - Marie Holden
Kiosk - Dorothy Stachniak
Nominating - Mary Ann Palamarek

Representatives

Promin - Frances Tarnowetz
Library - Frances Tarnowetz
Museum - Helen Repka

Sunday school teachers

Sherry Foote, Vera Tkaczuk, Eva Tkaczuk

Be kinder than necessary,
for everyone you meet is
fighting some kind of battle.

Tekla Boychuk Celebrates 100th Birthday

With friends and family joining her, Tekla Boychuk Larionyk celebrated her 100th birthday on August 21, 2005, at a luncheon in the church hall of Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church in Saskatoon. Her 100th birthday coincided with Saskatchewan's celebration of its Centennial, and Tekla could feel, in her modest way that, along with other hard-working Ukrainian immigrants, she had helped the province to become the success that it is today.

Tekla's birthday marked a century of often difficult events in her life - the unsettling effects of living through two world wars, of emigrating to a new land and the many years of hard work pioneering in this new land. Despite such hardships, she was always able to celebrate the many enjoyments and simple satisfactions which such a life allowed.

Tekla was born in 1905 in Ukraine in a small village near Stanislav, now Ivano-Frankivsk. While she was still a young girl, the village in which the family lived was overtaken by the turbulent events of World War 1. Her father was conscripted into the army and, as the fighting approached the village, the civilian population was forcibly evacuated to a distant territory. It would be many months before the family was allowed to return, this time to a devastated countryside, to a village which had been razed and to an empty plot where their house and orchard had been. It would be years before the family, relying only on their own resources, could rebuild any kind of economic security.

In 1929, Tekla emigrated to Canada. She promised her father that she would try to help the family financially from any work she could find in the new country. The decision to emigrate required considerable courage. She came alone, did not know the English language and had no immediate skills. She went to Saskatchewan, a prairie province to which many other Ukrainian emigrants had gone to start a new life - a region which was opening up to agriculture and offered other job opportunities as well. Tekla took whatever work she could find - as housekeeper, helping as cook for threshing gangs, even stooking along with the men at harvest time. Unfortunately, her arrival just preceded an economic depression which, for a decade, would affect the prairie provinces most of all. The help that she had promised her father was not to be gained.

In 1933, she married Nykola Larionyk and they settled first in Alvena which at the time was a small Saskatchewan town with a large Ukrainian population. Here, Tekla enjoyed the cultural activities of the community, taking part particularly in choral groups and small theatre, activities which she had also enjoyed in Ukraine. The modest house in which they lived in Alvena, built by her husband, still stands today on the edge of town.

In 1939, they settled on a farm near Prince Albert - 160 acres of homestead land which would demand the kind of pioneering commitment that had built these prairie provinces - and for which Ukrainian immigrants seemed so well-suited - the unstinting labour of clearing of land and stump-burning; haying with what today would be seen as primitive equipment; harvesting of grain crops with a binder (swathers came later), stooking and threshing. Like many pioneer women, Tekla worked alongside her husband at these tasks as well as looking after the needs of a household in which there were now two children. The outbreak of World War II brought

concerns about the fate of family members left behind in Ukraine, some of whom were killed, others sent into exile in foreign countries.

In the late 60's, Tekla and her husband retired to Saskatoon where they became members of Holy Trinity Orthodox Church. Tekla also became a member of the Saskatoon branch of the Ukrainian Women's Association of Canada. Later, she took part in many of the Seniors' activities associated with the Church. She sang in the Seniors' choir and participated in their many other events. Her husband died a few years after they moved to Saskatoon.

At the luncheon marking her 100th birthday, letters of congratulation were read: from then Prime Minister Martin; Saskatchewan's Member of Parliament, Ralph Goodale; Senator Andreychuk; the Lieutenant Governor of Saskatchewan, Lynda Haverstock; Premier Lorne Calvert; Saskatchewan's Leader of the Opposition, Brad Wall; and Queen Elizabeth II.

One letter, from Eric Cline, a member of Saskatchewan's Legislative Assembly, perhaps best summarized what people like Tekla had given to their community: "It is to the many seniors that we owe a special debt of gratitude to be able to celebrate our province's Centennial year, because of the work they did to grow our wonderful province to what it is today. Therefore, it is a personal honour to me, during our province's Centennial, to be able to wish you a "Happy Birthday" and all the best for continued health and happiness!"

Tekla presently lives in St. Joseph's Nursing Home in Saskatoon where she attends chapel and, on occasion, recites poetry or sings fragments of songs she remembers from the past. It is the enjoyable things in life which have remained with her.

Along with Eric Cline, we wish her all the best for continued health and happiness.

Submitted by Natalie Rea (daughter)

⌘⌘⌘

Генеральне консульство України в Торонто
Consulate General of Ukraine in Toronto

Press Release

22 травня 2006 року

Генеральне консульство України в Торонто подає статтю Міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка та члена Єврапейської комісії із зовнішніх зносин та Європейської політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер, надруковану в тижневику "Дзеркало тижня" від 20 травня ц.т. (українською мовою) (http://www.zn.kiev.ua/ie/show/598/53435/) та в газеті "" від 20 травня ц.р. (англійською мовою) (http://www.iht.com/articles/2006/05/19/opinion/edlet.php).

Спільна відповідальність за спільне майбутнє

"Дзеркало тижня", 20 травня 2006 р.

Європейські цінності дуже привабливі. Це засвідчує розвиток відносин між Україною та Європейським Союзом. На зміну недовірі, скептицизмові та "втомі" прийшли повага, симпатія й заохочення.

Сьогодні стає очевидним, що Україна і ЄС переконливо рухаються до якісно нового рівня співрапці. Відданість України цінностям демократії, верховенству права та повазі до прав людини і ринкової економіки - незаперечна. Саме така позиція України відкрила нові можливості для Європейського Союзу у плані посилення його партнерства з Україною й подальшої підтримки її політичних та економічних реформ. Вона також відкрила нові перспективи і для європейських прагнень України, для її намірів і далі інтегруватися у європейські економічні та соціальні структури.

Минулий рік став роком успіху: Україна і ЄС значно розвинули свої відносини, підписавши ряд важливих угод (включно з угодою між Україною і ЄС про деякі аспекти повітряного сполучення, участь України у створенні європейської глобальної навігаційної супутникової системи ГАЛІЛЕО, а також Меморандум про взаєморозуміння щодо співробітництва в енергетичній галузі). Значного прогресу

досягнуто у нашій співпраці з питань зовнішньої та безпекової політики (СЗБП). Європейський Союз надав Україні статус країни з ринковою економікою і продовжує підтримувати її вступ до СОТ, який, ми сподіваємось, буде завершено нинішнього року. Європейський Союз став найбільшим торговельним та економічним партнером України.

З часу, який минув після помаранчевої революції, ми розв'язали багато складних питань у наших двосторонніх відносинах, можливо, навіть більше, ніж протягом попереднього десятиліття. Однак нам ще залишається багато чого зробити. Мусимо завжди памя'тати, що, розвиваючи наше партнерство, ми формуємо майбутнє регіону та Європи в цілому.

Співпраця між Україною і ЄС у придністровському врегулюванні - один із таких прикладів. На основі плану В. Ющенка "До врегулювання через демократію" спільними зусиллями нам вдалося надати сильного імпульсу врегулюванню цього конфлікту. Прагнення України забезпечити прозорість на її державному кордоні, разом із сусідньою Молдовою, дало новий поштовх прогресу. Місія Європейського Союзу з надання допомоги на українсько-молдовському кордоні робить значний внесок у досягнення такої прозорості і сприяння легальній торгівлі, допомагаючи таким чином врегулюванню.

Так само Україна тісно співпрацює з ЄС, сприяючи стабілізації та безпеці на Балканах, зокрема з допомогою поліцейських місій ЄС у Боснії І Герцеговині та Македонії.

У такій же атмосфері співробітництва ми намагаємося зміцнити міжлюдські контакти. Україна запровадила безвізовий режим для громадян ЄС, і ми спільно працюємо над угодою про спрощення візового режиму для громадян України одночасно з угодою про реадмісію нелегальних мігрантів. Україна також визначила запровадження безвізового режиму між Україною та ЄС як довгострокову мету.

Недавні вільні й чесні вибори показали, що Україна виконала один із ключових політичних пріоритетів Плану дій Україна-ЄС і, таким чином, зробила головний крок у напрямку досягнення нового етапу у відносинах Україна-ЄС.

Цей новий етап знаменуватиметься переговорами про нову угоду, яка приведе до ближчих політичних та економічних відносин.

І це є продовженням процесу створення тісніших відносин між Україною та Європейським Союзом. Схваливши у лютому 2005 року План дій Україна-ЄС, який ми активно впроваджуємо, ми отримали важливий інструмент для подальшого поглиблення процесу політичних та економічних реформ в Україні. Від того, як ми разом виконаємо План дій, також великою мірою залежатиме прогрес, якого ми зможемо досягти у підготовці нової угоди.

Попереду в нас ще багато роботи, але ми працюватимемо в атмосфері партнерства, яка вже тепер характеризує наші відносини. Саме це ми разом святкуватимемо під час Днів Європи в Україні.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT, please indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for ___year(s) at $_____/year

Canada $25CDN/year, other countries $30US/year - В Канаді $25CDN на рік, в інших країнах $30US на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ

Київ, 28 червня 2006 року

Учасникам та організаторам спільного відзначення Дня Конституції України і Дня Канади в м.Торонто

Шановне товариство!
Дорогі наші канадські друзі!

Для мене особливо приємно, що далеко за межами України - на дружній канадській землі відзначається День Конституції моєї Вітчизни.

Символічно, що День Конституції України Ви святкуєте разом з канадським національним Святом - Днем Канади.

Україну і Канаду сьогодні єднають зв'язки особливого партнерства, основою яких, безумовно, є понад мільйонна українська громада, що проживає у Вашій прекрасній країні. Вихідці з моєї Батьківщини - України зробили значний внесок у розбудову та процвітання сьогоднішньої Канади. Водночас Країна Кленового Листа зробила чимало для підтримки Незалежної Демократичної України.

Народ України завжди пам'ятатиме, що Канада першою з держав Заходу визнала нашу Незалежність у 1991 році. Понад 1000 канадських громадян взяли участь в якості спостерігачів на Президентських виборах 2004 року в Україні, підтримавши тим самим вибір мого народу на користь демократії.

Сьогодні з нагоди відзначення Дня Конституції України і Дня Канади хотів би щиро привітати усіх учасників урочистостей та побажати міцного здоров'я, щастя, радощів та благополуччя на многії і благії літа.

Слава Україні! Слава Канаді!

З глибокою повагою,

Борис Тарасюк

Генеральне консульство України в Торонто
Consulate General of Ukraine in Toronto

Press Release

June 28, 2006

10th Anniversary of the Adoption of the Constitution of Ukraine

Today Ukraine celebrates the 10-th Anniversary of the Adoption of it's Constitution currently in force. It was adopted by Verkhovna Rada (Ukrainian Parliament) in July 28, 1996.

However that was not the first Constitution implemented on the territory of modern Ukraine. Ukrainian path to the Democratic Constitution was very long and thorny.

In the medieval state of Ukraine-Rus the initial written judicial laws were reformed on the basis of common law. The first recorded reference of the code of law "Charter and the Laws of Rus" can be found in the treaties with Byzantium of 911 and 944 A.D.

In the 11th century, the Codes of Laws of the 9th and 10th centuries became part of King Yaroslav the Wise Rus'ka Pravda. Based on this document the Kievan Rus had indeed incorporated certain democratic elements. The internal social relations had been carried out predominantly on the basis of law under which a considerable role was played by the representative structures, in particular Viche that functioned as an assembly of a town or principality residents.

In the 18th century, Pylyp Orlyk elected Hetman (leader of cazack warriors) after the death of Ivan Mazepa introduced bright period in the history of the world constitutional endeavor. His treatise (Pacts and Constitutions of Laws and Rights of the Zaporizia Army, 1710) is believed to be the first constitution of the Ukrainian state. Historians regard it as a progressive document far ahead of it's time, since the first constitutions in European countries and in the USA only began to appear some 70 years later. The document formulated principles of division of representative and executive powers and impartiality of judiciary subordinate only to law. In general terms, Pylyp Orlyk's Constitution was in agreement with then existing tendencies of development of European political thought and in some aspects even outstripped European political theory and practice.

Later on, the motifs of justice, freedom, equality, and goodwill were obvious and strong in the documents of the Brotherhood of Saint Cyril and Methodius (1845 to 1847).

On November 20, 1917, the Central Rada of Ukraine, the first elected parliamentary organ in the country's history, adopted the Third Universal (Declaration and program address). It became the first constitutional act of the new Ukrainian state that guaranteed its people personal immunity, freedom of speech, press, assembly and faith. Already on January 22, 1918, the Central Rada adopted the Fourth Universal that proclaimed sovereignty and independence of Ukrainian People's Republic (UPR), however the Draft of the UPR's Constitution has never materialized on the account of the Bolshevyk's coup that took place in April 1918 that eliminated all endeavors of the Central Rada.

During the military struggle of the Bolshevyks for the reestablishment of Soviet regime in Ukraine, the First Constitution of the Ukrainian SSR was adopted with certain amendments introduced after the formation of the USSR in 1922. Later on, in accord with new Constitutions of the USSR in 1936 and 1977, the Constitutions of the Ukrainian SSR of 1937 and 1978 were correspondingly adopted.

The latest constitutional process in Ukraine started with the adoption of The Declaration of the State Sovereignty of Ukraine voted by the Verkhovna Rada in 1990 during the last days of perestroika in the USSR.

Soon afterwards, some outstanding historical events occurred: the Declaration of Independence of Ukraine August 24, 1991, and nation-wide referendum of December 1, 1991, that verified the Act of Ukrainian Independence.

Thanks to the consensus reached among all the political forces of the country, resulting in the Verkhovna Rada's tense activity, on June 28, 1996, the Constitution of Ukraine currently in force and the Law to carry it into effect were simultaneously adopted.

SPRING TEA

Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Ontario Branch

Spring has finally arrived and therefore the Ukrainian Museum of Canada, Ontario Branch held their Annual Spring Tea on Sunday, April 9, 2006. The tables were decorated with bright pink and green squares of cloth and vases of pink tulips and pussy willows arranged by Alexandra Semeniuk. The head table with a magnificant bouquet of yellow lilies, arranged by Adele Kereliuk, had large platters of delicious dainty sandwiches as well as a great variety of very tempting sweets.

Yvonne Ivanochko, President of the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Ontario Branch

Nadia Kluchko and her daughter, Halya Kluchko, Museum Curator and pysanka creator

Again this year we had an exhibit of icons which was quite glorious because the main focal point were the five large icons written by Iconographer Oleksa Mezentsev for St. Vladimir Institute's Chapel. Below on long tables were the icons written by Mr. Mezentsev's students. It was a pleasure to see the work of the teacher as well as the work of his students.

Yvonne Ivanochko, the Museum president, welcomed all the guests and Daria Diakowsky and Halia Sluzar showed and spoke about several new acquisitions to our museum. There was a funeral rushnyk, a white jupka or sveta and a pair of onuchi.

Zhanna Zinchenko and Oksana Kulinovska dressed in Ukrainian costumes entertained the guests with their renditions of several very merry Ukrainian songs. Many of the guests were lucky winners of various prizes during the draw conducted by Claudia Mykytiuk.

Icon Exhibit: Oleksa Mezentsew(centre), Iconographer, and students from his advanced class

There were beautiful and tempting paskas, decorated and baked by museum members, pysankas by Halya Kluchko, Curator of the museum, as well as items from the museum boutique, all for sale. The museum gained new members and everyone enjoyed the whole afternoon. We look forward to seeing you again at next year's Spring Tea.

Halia Sluzar

UCC Meets with Citizenship and Immigration Minister

On June 6, 2006 representatives of the Ukrainian Canadian Congress (UCC) met in Toronto with the Minister of Citizenship and Immigration, the Honourable Monte Solberg, PC, MP to discuss issues of concern to the Ukrainian Canadian community.

The delegation consisted of Irene (Orysia) Sushko, National UCC President, John Pidkowich, UCC Ontario Provincial Council President and Jurij Klufas, a Toronto Ukrainian community activist and broadcaster.

At the onset of the discussion, President Sushko applauded the Minister's recent announcement of new measures to assist victims of human trafficking, who are often the targets of organized crime and sexual exploitation. As well, Sushko indicated that the community welcomed Prime Minister Harper's recent announcement regarding cutting the Right of Permanent Residence Fee in half, the earmarking of funds in the recent federal budget for a centre to assess foreign professional accreditations as well as increased funding for settlement and integration of immigrants. All of these issues are of great importance to the Ukrainian Canadian community and were included in the presentation made that day.

Items covered by the UCC included its position on the current Canada War Crimes Program; the need for a new Citizenship Act; problems with issuing visas and processing immigration applications at the Kyiv Embassy, family reunification, the need for a live-in Care-Giver Program for Ukrainian Canadian families; need for support for community-based settlement and integration agencies; accreditation of foreign professional credentials as well as human trafficking.

The Minister listened to the positions of the UCC with great interest. He indicated that many of these issues are currently undergoing review and agreed to meet with the UCC to follow-up by the end of the summer.

Ms. Sushko is pleased to have had the opportunity to bring the community's message to the Minister and looks forward to continuing this positive dialogue.

Suite 647, 167 Lombard Avenue Winnipeg, MB R3B 0V3
tel 204.942.4627 e-mail ucc@ucc.ca web www.ucc.ca

From left to right: Jurij Klufas, The Hon. Monte Solberg, Orysia Sushko, John Pidkowich

Canada Day

July 1st was Canada's 138th Birthday! Here are some interesting facts and folklore about the symbols of our country:

Did you know . . . . that before 1982 Canada Day had been known as Dominion Day, First of July, Confederation Day, and July the First? Canada Day celebrates the events that occurred on July 1, 1867, when the British North American Act created the Canadian federal government. The BNA Act proclaimed "one Dominion under the name of Canada", hence the original title of the holiday, "Dominion Day". Dominion Day was officially renamed "Canada Day" by an Act of Parliament on October 27, 1982. This change reflected the policy of successive governments to downplay Canada's colonial origins. Canada's national celebration is always observed on July 1, unless that date falls on a Sunday, in which case it is observed the following day.

Origin of the Name "Canada"

In 1535, two Indian youths told Jacques Cartier about the route to "kanata". They were referring to the village of Stadacona; "kanata" was simply the Huron-Iroquois word for "village" or "settlement". But for want of another name, Cartier used "Canada" to refer not only to Stadacona (the site of present-day Quebec City), but also to the entire area subject to its chief, Donnacona. The name was soon applied to a much larger area: maps in 1547 designated everything north of the St. Lawrence River as "Canada".

Cartier also called the St. Lawrence River the "riviere de Canada". A name used until the early 1600s. By 1616,

although the entire region was known as New France, the area along the great river of Canada and the Gulf of St. Lawrence was still called Canada.

Soon explorers and fur traders opened up territory to the west and to the south and the area depicted as "Canada" grew. In the early 1700's, the name referred to all lands in what is now the American Midwest and as far south as the present day Louisiana.

The first use of "Canada" as an official

name came in 1791 when the Province of Quebec was divided into the colonies of Upper and Lower Canada. In 1841, the two Canadas were again united under one name, the province of Canada. At the time of Confederation, the new country assumed the name of Canada.

The Maple Leaf

Well before the coming of the first European settlers, Canada's aboriginal peoples had discovered the food properties of maple sap which they gathered every spring. According to many historians, the maple leaf began to serve as a Canadian symbol as early as 1700.

In 1834, the first St. John Baptiste society in North American made the maple leaf its emblem. In 1848, the Toronto literary annual The Maple Leaf referred to it as the chosen emblem of Canada. By 1860, the maple leaf was incorporated into the badge of the 100th Regiment (Royal Canadians) and was used extensively in decorations for the visit of the Prince of Wales that year.

Alexander Muir wrote "The Maple Leaf Forever" as Canada's Confederation song in 1867. It was regarded as the national song for several decades. The coats of arms created the next year for Ontario and Quebec both included the maple leaf.

The maple leaf today appears on the penny. However between 1876 and 1901, it appeared on all Canadian coins. The modern one-cent piece has two maple leaves on a common twig, a design that has gone almost unchanged since 1937.

During the First World War, the maple leaf was included in the badge of the Canadian Expeditionary Force. Since 1921, the Royal Arms of Canada have included three maple leaves as a distinctive Canadian emblem. With the proclamation of Canada's new flag in 1965, the maple leaf has become the most prominent Canadian symbol.

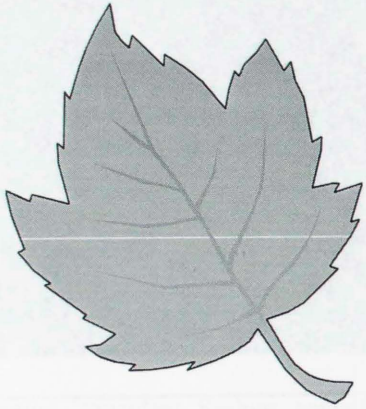

The History of the National Anthem

"O Canada" was proclaimed Canada's national anthem on July 1, 1980, 100 years after it was first sung on June 24, 1880. The music was composed by Calixa Lavallee, a well-known composer; French lyrics to accompany the music were written by Sir Adolphe-Basile Ruthier. The song gained steadily in popularity. Many English versions have appeared over the years. The version on which the official English lyrics are based was written in 1908 by Mr. Justice Robert Stanley Weir. The official English version includes changes recommended in 1968 by a Special Joint Committee of the Senate and House of Commons. The French lyrics remain unaltered.

The Maple Tree

Trees have played a meaningful role in the historical development of Canada and continue to be of commercial, environmental and aesthetic importance to all Canadians. Maples contribute valuable wood products, sustain the maple sugar industry and help to beautify the landscape. Maple wood, which varies in hardness, toughness and other properties, is in demand for flooring, furniture, interior woodwork, veneer, small woodenware, and supports several flourishing industries in eastern Canada. Maple is also highly prized in furniture building and cabinet-making.

Since 1865, the maple leaf has been the centerpiece of the National flag of Canada and the maple tree bears the leaves that have become the most prominent Canadian symbol, nationally and internationally. Maple leaf pins and badges are proudly worn by Canadian abroad, and are recognized around the world. Although the maple leaf is closely associated with Canada, the maple tree was never officially recognized as Canada's arboreal emblem until 1996.

Many Canadian in the forestry sector have long requested that the Government select the maple tree as Canada's arboreal emblem. They now enjoy the use of the maple tree as an official symbol when promoting Canada as a world leader in sustainable forest management. All provinces have established arboreal emblems and this emblem is an important element within the family of national symbols.

The maple tree was officially proclaimed national arboreal emblem of Canada on 25th April, 1996. It was published in the Canada Gazette 15th May, 1996.

Від наших читачів

Letters from our readers

Хвальна Редакціє!

Цими днями дістала ваш цінний журнал Промінь за лютий 2006-го року. Що за чудовий матеріял Ви подали в цьому номері Журналу! Я з захопленням прочитала всі сторінки і дуже дякую Вам за такий цінний зміст Журналу. Продовжуйте подавати ці історичні цінні матеріяли про жінок з нашої історії.

Щиро вітаю Вас і бажаю якнайкращих успіхів.

З щирою до Вас повагою -
В. Смерека
Англія

Excerpt from letter from Rose Oleskiw, Kelowna BC

.....I have now lived in four Canadian provinces. Have met many interesting and friendly people.

In St. Catharines in January 1949, I invited some ladies to our home for coffee. That evening we made a decision to organize the UWAC. Eleven women became members.

Have subscribed to Promin for a number of years. Promin keeps me in touch with all the UWAC organizations.

Each month I look forward to read some historical and other important information. Thank you for the well printed journal.

Rose H. Oleskiw

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

Summer Recipes

Chilled Fresh Tomato Soup with Summer Relish

For the tomato soup:
4 pounds coarsely chopped ripe tomatoes
1/4 cup balsamic vinegar, or to taste
Kosher salt and freshly ground white pepper
Summer Relish (recipe follows)

Garnish: avocado fans | creme fraiche or plain yogurt | basil oil

For the summer relish:
1 tablespoon chopped fresh basil
2 teaspoons chopped fresh mint
1/4 cup diced red onion
3 tablespoons diced red bell pepper
1/4 cup seeded and diced cucumber (ideally lemon cucumber)
2 teaspoons extra virgin olive oil
salt and freshly ground pepper to taste

Using a food mill, puree the tomatoes. A food mill is preferred because a blender or food processor tends to incorporate too much air. In using the food mill, move from the coarsest to the finest blade, depending on the texture you desire.

Discard the tomato skins and seeds.

Correct the seasoning with the vinegar, salt and pepper.

Cover and refrigerate until very cold.

In a bowl, gently combine the relish ingredients. Correct the seasoning with salt and pepper.

To serve, ladle soup into chilled soup bowls. Place 1 or 2 tablespoons of the Summer Relish in the center and garnish with sliced avocado fans, a drizzle of creme fraiche or yogurt and a few drops of basil oil.

Serves 6 | Serving Size: 1 cup

Per Serving:
Calories 91 | Carbohydrate 17 g | Fat 2 g | Fiber 4 g | Protein 3 g | Saturated Fat 0 g | Sodium 236 mg

Grilled Salad with Lemon

1 head escarole
1 head radicchio
3 teaspoons extra virgin olive oil
kosher salt
1 head butterhead lettuce, washed
1 tablespoon fresh lemon juice
freshly ground black pepper

Preheat the grill to medium-low.

Cut the escarole and the radicchio in quarters, cutting directly through the root end so that each quarter remains intact. Gently wash the lettuce quarters. Using 2 teaspoons of olive oil, sprinkle each quarter head of lettuce with oil and salt.

Grill the lettuce quarters on all sides until the leaves just begin to wilt, about 5 to 8 minutes total. Set aside and cool.

Toss the grilled lettuces and butterhead with the lemon juice and fresh pepper. Divide the salad among 4 plates and serve.

Serves 4 | Serving Size: 1 salad

Per Serving:
Calories 93 | Carbohydrate 12 g | Fat 4 g | Fiber 6 g | Protein 5 g | Saturated Fat 1 g | Sodium 173 mg

Yogurt Marinated Grilled Chicken with Fresh Corn Salsa

For the marinated grilled chicken:
1 cup low-fat or non-fat plain yogurt
zest and juice of 1 lime
2 cloves garlic
2 tablespoons honey
1/4 cup minced red onion
2 tablespoons chopped cilantro leaves
4 boneless, skinless chicken breasts, about 4 to 6 ounces each

For the corn salsa:
2 teaspoons olive oil
1 cup fresh corn kernels, cut from the cob (about 2 ears)
1/4 teaspoon sugar
salt to taste
freshly ground black pepper
4 teaspoons balsamic vinegar
2 chopped, fresh plum tomatoes
1/4 cup finely chopped red onion
1/4 cup chopped cilantro leaves
1 jalapeño pepper, or to taste, seeded and finely chopped

For the marinated grilled chicken:

Mix all the ingredients except the chicken in a large bowl.

Add the chicken to the mixture and coat evenly.

Cover the bowl and refrigerate for at least 4 hours or overnight.

Preheat the grill.

Remove the chicken from the marinade and discard the marinade. (This protects against cross-contamination.) Sprinkle the chicken with the salt and pepper.

Place the chicken on the hot grill and cook until the juices run clear, 6 to 8 minutes per side.

For the corn salsa:

Heat the oil in a skillet over medium heat. Add the corn and cook for 2 minutes. Add the sugar, season with salt and pepper and cook for another minute. Add the vinegar and cook for 1 more minute.

Transfer the corn into a small bowl and cool slightly. Stir in the tomatoes, onion, cilantro and jalapeño pepper. Adjust the salt and pepper to suit your taste. (This can be made in advance and stored in the refrigerator for up to 2 days.)

Spoon the salsa over each piece of grilled chicken.

Serves 4 | Serving Size: 1 chicken breast with salsa

Per Serving:
Calories 364 | Carbohydrate 25 g | Fat 8 g | Fiber 2 g | Protein 48 g | Saturated Fat 2 g | Sodium 296 mg

Summer Beans with Cherry Tomatoes and Tarragon

2 shallots, thinly sliced
2 tablespoons Champagne vinegar or white wine vinegar
salt to taste
1 pound fresh beans any kind or a combination of green and yellow types
3 tablespoons extra virgin olive oil
1 tablespoon fresh, coarsely chopped tarragon
freshly ground black pepper
2 tablespoons sherry vinegar or red wine vinegar
1 cup halved cherry tomatoes

In a medium-size bowl, toss the shallots with the champagne or white wine vinegar to draw out their pink color.

Bring a medium-size pot of water to a boil and add 1/2 teaspoon salt. Drop in the beans and cook until just tender, 1 to 2 minutes for small young beans and up to 6 minutes for larger beans. Drain. Immediately toss the hot beans with the olive oil, shallots, tarragon, 1/2 teaspoon salt and pepper. The beans will soak up the flavors as they cool to room temperature.

Just before serving, add the sherry or red wine vinegar and toss in the cherry tomatoes.

Adjust the salt and pepper to taste.

Serves 6 | Serving Size: about 1 cup

Мирослава Яремко

Спомини, якими гордимося!
У першу річницю смерти ми мали змогу пригадати неповторні дні життя бл. пам. Мирослави Яремко - людина гарних талантів, яка силою своєї зорганізованості зберегла українську ідентичність і збагатила духову культурну скарбницю на нашім поселенні у Торонто в Канаді. Своєю щирістю та інтелегентністю вона зробила важливий вклад у збагачення релігійно-національних цінностей в українській громаді.

На пошану її пам'яті та взірцево-доброго імені була відслужена панахида, в якій взяв участь Архиєпископ Східної Єпархії Торонто Юрій при співучасті священиків та великого числа мирян. Чудово співав панахиду катедральний хор, будуючи почуття любови у присутніх. На закінчення відправи Архиєпископ Юрій сказав проповідь і наповнив її достойним змістом. Епископ-емерит Англіканської церкви Торонтонської округи Артур Бравн подарував слово дружби.

У пам'ять бл. пам. Мирослави відбувся полуденок "Зустріч спогаду", де достойний пан Іван Яремко був окружений уважністю приятелів. У яскраво прибраній залі старанно підготовано зустріч. Ведучим був Василь Самець, який з великою достойністю її провадив. Він привітав присутніх та попросив Архиєпископа Юрія і отца-пароха Петра Сенціва поблагословити трапезу і провести молитву. Всі відспівали "Христос Воскрес". Василь Самець переказав короткий життєпис бл. пам. Мирослави. Під час полуденку були переказані спомини із життя бл. пам. Мирослави, яка уміла єднати зв'язок поколінь. Голова СФУЖО Марійка Шкамбара у гарнім змістовнім слові підчеркнула, як непомітно бл. пам. Мирослава сіяла зерно віри, надії та любови. Представниця товариства добровольців канадської опери переказала живий і яскравий приклад добровільної праці для добра других

Голова Східної Екзекутиви СУК п. Анна Троян висловила щире признання шляхетної людини і членкині СУК, яка відійшла від нас до щасливого вічного життя. Відтак голова церковної ради Св. Володимира п. Володимир Шевчук у своїм слові вказав на жертвенність та любов для своєї церкви і нашої канадсько-української спільноти. Голова товариства українських професіоналістів Канади Роман Назаревич з мистецьким хистом поміг приготовити і висвітлив репортаж прозірок з життя родини Яремків "Наше минуле", яке коментував сам пан Іван Яремко.

Відійшла від нас шляхетна людина висококультурної тонкости, яка у кожну справу, якою займ алась, вкладала живу частину свого українського серця.

Як годиться, зустріч закінчено торжественною поминальною молитвою. Ми, усі присутні, пам'ятаємо бл. пам. Мирославу Яремко, ту, яка зокрема була відома увагою до людей, втілюючи у життя живучість і добрі діла. Вічна їй Пам'ять!

Присутня І.В.

У світлу пам'ять своєї дружини, Дост. Іван Яремко пожертвував $300 на пресовий фонд Променя.

,

As an everlasting wreath in memory of dear **Josie Lakoduk** who passed away on July 21, 2005, donating $20 to the Promin Press Fund.

Eternal memory!

Mary Rogoza
Waskatenau AB

Анна Василик

У другу річницю упокоєння нашої дорогої Мами, ласкавої Бабусі та Прабабусі Анни Василик, яка відійшла у Царство Небесне 30-го червня, 2004 року, висилаємо пожертву в її світлу пам'ять як нев'янучий вінок на її могилу. Спогади про її родинну любов та підтримку залишається в наших серцях на завжди.

Дорогенька Мамо, нехай Канадська земля буде Вам легкою.

Вічна їй пам'ять!

Син Тарас Василик
Дочка Наталка Марущак
з родиною

In loving memory of my mother, **Anne Ochrey** (passed away November 21, 1997) and mother-in-law **Anna Humeny** (passed away March 15, 1983), forwarding a donation to the Promin Press Fund of $50.

Eternal memory!

Eleanor Humeny
Eatonia SK

The Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka Branch in Dauphin MB is donating $60 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of three of their devoted members.

Mollie Smielski
who passed away January 25, 2006
at the age of 84 years

Anne Korchak
who passed away February 25, 2006
at the age of 69 years

Anastazia Drosdowech
who passed away March 9, 2006 who would have been 103 years old on April 12, 2006

May their memory by eternal!
Вічна їм пам'ять!

Jessie Maranchuk, President
Marian Gorchynski, Secretary

As an everlasting wreath in memory of **Anastasia Shemeluck-Radomsky** enclosing a donation of $20 to the Promin press fund.

May her memory be e ternal!

Louise and Kenneth Van Iderstine
Edmonton AB

Enclosed is a donation of $50 as an everlasting wreath in loving memory of **Mary Pizak**, who passed away on May 6, 2006.

Eternal memory!

Submitted by her sister
Natalia Hladyniuk
Niagara Falls ON

У світлу незабутню пам'ять мого дорогого мужа, **Василя Нацюка**, який упокоївся 1-го лютого 2006 р. в Едмонтоні, даруємо $50 на журнал Промінь, як нев'янучий вінок у його світлу пам'ять.

Вічна йому пам'ять!

Дружина і сини
Тарас і Грегорій

Other feet have traveled that road before me, and I know the desert leads to God as surely as the green, refreshing fields and fruitful orchards. God, I have heard it said, is the sum of the best aspirations and wisest thoughts and most beautiful actions of mankind....

Helen Keller

We make it easy!

Why should you expect anything less ?

At Terry Ortynsky Dealerships, we're committed to giving you world class service.

To us, making it easy for you is something we work at continuously. We make it easy!

Terry Ortynsky KIA
930 Nairn Avenue
Winnipeg MB
204-663-3542
kialtd@mts.net

Ми завжди готові допомогти Вам. Ми зробимо для Вас процес придбання авта легкимч зручним і приємним.

Terry Ortynsky Nissan
980 Nairn Avenue
Winnipeg MB
204-669-0791
sales@ortynskynissan.ca

ROYAL Ford Lincoln
Box 176-117 Broadway St E
Yorkton SK
306-782-2261
royal1@sk.sympatico.ca

Michael Rusnak*

CLARICA
A Sun Life Financial Company

Rusnak Insurance Inc.
1 Broadway Street East
Yorkton SK S3N oK2

Bus 306 782-2514
Fax 306 782-4585

Associated with Clarica Financial Services Inc.
and *Clarica Investco Inc., a Mutual Fund Dealer

Dr. Bernie W. Trischuk
IMPLANTS • COSMETIC • FAMILY DENTIST
• Crowns • Bridgework • Inlays • Onlays • Cosmetic Veneers
• Root Canals • Orthodontic Services • Hospital Dentistry
• Single Appointment Crowns • Zoom Whitening
Phone: (306) 782-1224

520-C Broadway Street West • Yorkton, Sask. S3N 0P3

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

BIRCHWOOD REALTY SERVICES INC.

DORIS-ANN MASNYK

REAL ESTATE BROKER/OWNER
APPRAISER (MVA RES)

TORONTO
416-520-5290

MISSISSAUGA
905-275-2759

Selling.....Purchasing.....Renting
12 Years Experience.....Knowledgeable.....Friendly

MEMBER, TORONTO & MISSISSAUGA R.E. BOARDS
BOARD MEMBER, ST. VLADIMIR INSTITUTE

Advertising in Promin

The efforts of the Promin conveners in obtaining advertising for Promin is greatly appreciated. The financial assistance provided by these ads assists in covering the costs associated with the publication of Promin. We, therefore, encourage Branch conveners to seek out advertising from their professional and business community which, besides providing an avenue for sharing information about their specific area of expertise, will provide financial assistance to Promin.

Оголошення в Промені

Висловлюємо щиру подяку референткам Променя за їх старання відносно оголошень підприємців, які появляються в журналі. Оплати за ці оголошення допомагає покривати кошта пов'язані із виданням журналу. Тому заохочуємо референток дальше працювати над цією справою і таким способом виявити свою підтримку для журналу.

SMITH MONUMENT
COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

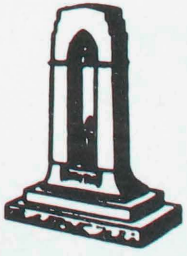

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

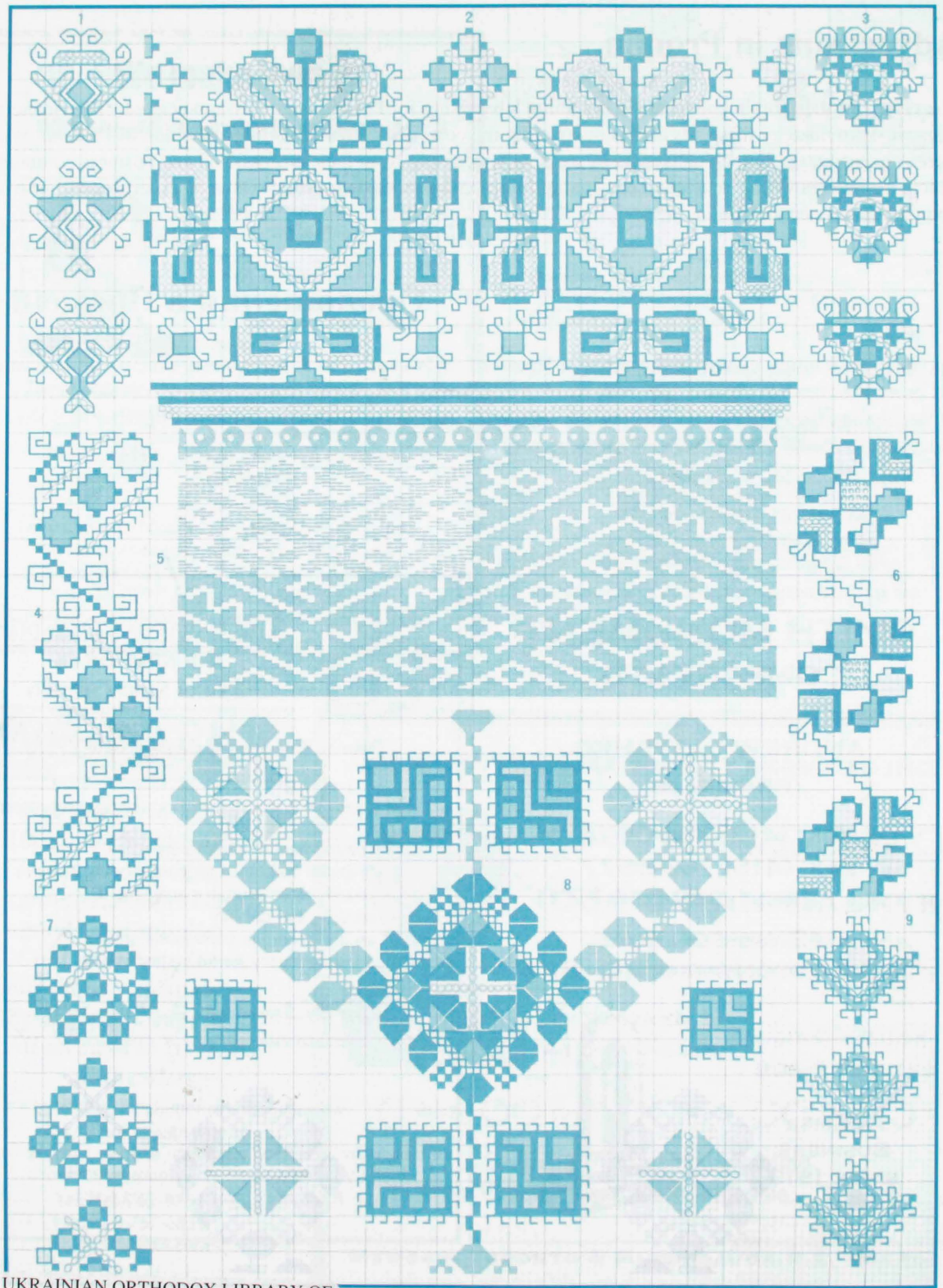

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7
1-Dec-2006

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1